I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 598/2009/EK RENDELETE

(2009. július 7.)

az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a behozatalra megállapított ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben ([1]) tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre (a továbbiakban: az alaprendelet), és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Átmeneti intézkedések

(1) A Bizottság a 194/2009/EK ([2]) rendelettel (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Egyesült Államokból (a továbbiakban: az Egyesült Államok vagy az érintett ország) származó biodízel behozatalára.

(2) A párhuzamosan lefolytatott dömpingellenes eljárásban a Bizottság a 193/2009/EK ([3]) rendelettel ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Egyesült Államokból származó biodízel behozatalára.

1.2. Az eljárás további menete

(3) Miután az érintett feleket tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján az ideiglenes kiegyenlítő intézkedések bevezetéséről határoztak (a továbbiakban: az ideiglenes nyilvánosságra hozatal), több érdekelt fél írásban ismertette az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatos álláspontját. Azok a felek, akik kérelmezték, lehetőséget kaptak a meghallgatásra. A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt valamennyi információ összegyűjtését és ellenőrzését. Figyelembe vették az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásbeli véleményeket, és indokolt esetben az ideiglenes megállapításokat azoknak megfelelően módosították.

(4) Minden felet tájékoztattak azokról az alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján az Egyesült Államokból származó biodízel-behozatallal kapcsolatban végleges kiegyenlítő vámok kivetésére és az ideiglenes vámok útján biztosított összegek végleges beszedésére vonatkozó javaslatot tették (a továbbiakban: a végleges nyilvánosságra hozatal). Biztosítottak részükre egy bizonyos időszakot is, amelyen belül a fenti információk nyilvánosságra hozatalát követően előterjeszthetik ellenvetéseiket.

(5) Az Egyesült Államok kormánya és egyéb érdekelt felek csalódottságukat fejezték ki azzal a határozattal kapcsolatban, amely csupán tizenhat napot biztosított az ideiglenes nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek megtételére, valamint azzal a határozattal kapcsolatban is, amely elutasította egyes felek kérelmét a fenti észrevételek megtételére vonatkozó határidő jelentős meghosszabbítására.

(6) Az alaprendelet 30. cikkének (1) bekezdése szerint az érdekelt feleket tájékoztatni lehet azoknak az alapvető tényeknek és szempontoknak a részleteiről, amelyek alapján az ideiglenes intézkedések alkalmazásával kapcsolatos döntéseket hozták. Ebben a tekintetben a Bizottság gyakorlata az, hogy az eljárás valamennyi érdekelt fele részére a nyilvánosságra hozatalt az ideiglenes intézkedéseket elrendelő rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetése útján valósítja meg,

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
([2]) HL L 67., 2009.3.12., 50. o.
([3]) HL L 67., 2009.3.12., 22. o.

és határidőt állapít meg, amelyen belül a felek észrevételeket fűzhetnek ahhoz. Ebben az eljárásban is ezt a gyakorlatot követték. Az alaprendelet nem határozza meg, milyen hosszú határidőt kell biztosítani a felek számára észrevételeik megtételére. Ebben az eljárásban úgy ítélték meg, hogy tizenhat napot (amelyet később tizenhét napra hosszabbítottak meg) szükséges biztosítani, figyelembe véve az eljárás összetettségét, és tiszteletben tartva az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének azon követelményét, hogy a vizsgálatot az elindításától számított tizenhárom hónapon belül be kell fejezni.

(7) Azon egyesült államokbeli vállalatok esetén, amelyek nem vették fel a kapcsolatot a Bizottsággal, és nem működtek együtt a vizsgálatban, az ideiglenes vámtétel szintje megegyezett az együttműködő exportáló gyártóktól vett minták esetében megállapított legmagasabb támogatási különbözet vagy a legmagasabb kárkülönbözet közül az alacsonyabbal. Az így megállapított vámtételt az ideiglenes rendelet 1. cikkének (2) bekezdése tartalmazza („minden más vállalatra" alkalmazandó vámtétel: 237 EUR/tonna). Az Egyesült Államok kormánya szerint ez a vámtétel a rendelkezésre álló tények alapján nem megfelelően kiszámított büntető vámtétel. Az Egyesült Államok kormányának álláspontja szerint az alaprendelet 28. cikke értelmében a rendelkezésre álló tények alapján történő döntéshez először is azt kell megállapítani, hogy egy érdekelt fél megtagadta vagy elmulasztotta-e a „*szükséges tájékoztatást*" ([1]). Az Egyesült Államok kormánya úgy véli, hogy inkább a mintába fel nem vett, együttműködő vállalatokra kiszámított súlyozott átlagot kellene felhasználni.

(8) A fentiekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az eljárás indításakor a Bizottság elküldte a panaszban felsorolt vállalatok részére (több mint 150 vállalat) a mintavételi formanyomtatványt, a panaszt és az eljárás megindításáról szóló értesítést. A mintavételi formanyomtatvány egy példányát csatolták ahhoz a szóbeli jegyzékhez is, amelyet az Amerikai Egyesült Államoknak az Európai Közösségek mellé akkreditált képviseletéhez küldtek az eljárás megindításakor azzal a kéréssel, hogy azt küldjék tovább az amerikai egyesült államokbeli exportőrök/gyártók részére. Emellett a Nemzeti Biodízel Tanács (National Biodiesel Board) – amely az eljárás kezdetétől fogva érdekelt fél – képvisel számos, az Amerikai Egyesült Államok biodízel-ágazatában működő vállalatot.

(9) Az eljárás megindításáról szóló értesítés és a mintavételi formanyomtatványhoz csatolt kísérőlevél is felhívta a figyelmet az együttműködés hiányának következményeire. Az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekezdésében említettek szerint több mint 50 cég vette fel a kapcsolatot a Bizottsággal a mintavétel keretében, és a 15 napos határidőn belül megadták a kért információkat. Ezek a vállalatok tették ki az Amerikai Egyesült Államokból a Közösségbe irányuló összes biodízel-behozatal több mint 80 %-át.

(10) Az ideiglenes intézkedések alkalmazását követően az Amerikai Egyesült Államok hatóságait felkérték arra, hogy szolgáltassanak további információkat. A hatóságokat felkérték különösen arra, hogy szólítsák fel a Bizottságnál való jelentkezésre az összes olyan további, amerikai egyesült államokbeli biodízel-exportőrt/-gyártót – az ideiglenes rendelet 1. cikkében és mellékletében felsoroltakon túl –, akik nem voltak ismertek az eljárás megindítása idején, és előzetesen nem utasították vissza az együttműködést ([2]).

(11) Az Amerikai Egyesült Államok hatóságai átadták a több mint 100 további amerikai egyesült államokbeli vállalat nevét tartalmazó listát (gyártók/exportőrök). Megvizsgálták, hogy a vállalatok bármelyike az eljárás megindításának időszakában kapott-e együttműködésre vonatkozó felhívást. A vizsgálat feltárta, hogy a felsorolásban szereplő vállalatok jelentős részét már a mintavétel során felkérték együttműködésre, de akkor úgy döntöttek, hogy nem működnek együtt. E vállalatok tehát tisztában voltak az együttműködés hiányának következményeivel, összhangban az alaprendelet 28. cikkével.

(12) A listán szereplő azon vállalatok (több mint 40) tekintetében azonban, amelyeket az eljárás megindításakor a Bizottság nem ismert, meg kell jegyezni, hogy az Egyesült Államok hatóságaihoz csak az ideiglenes intézkedések elrendelését követően fordultak az ezen vállalatok részletes adatainak közlésére irányuló kérelemmel. Ezért e vállalatoknak az e rendelet mellékletébe történő felvétele mellett döntöttek, továbbá úgy határoztak, hogy e vállalatokra is alkalmazzák a ténylegesen együttműködő, de a mintába fel nem vett vállalatok esetében alkalmazott vámtételt. E vállalatok számára nyilvánosságra hozták azokat az alapvető tényeket és szempontokat, amelyek alapján a végleges intézkedéseket elrendelni szándékozták, és felkérték őket, hogy fűzzenek észrevételt ahhoz a tényhez, hogy nevüket felvenni javasolták e rendelet mellékletébe.

(13) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az Egyesült Államok kormánya üdvözölte a javaslatot, hogy e további vállalatok esetében súlyozott átlaggal számított vámot vessenek ki. Az Egyesült Államok kormánya azonban úgy vélte, hogy nem nyújtottak magyarázatot abban a tekintetben, hogy más vállalatok esetében miért a „minden más vállalatra" elrendelt vámtételt állapították meg. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a mintavétel során együttműködésre felkért vállalatok esetében a fentiekben már szolgáltak ezirányú magyarázattal. Azon lehetséges egyesült államokbeli exportőrök/gyártók esetében, amelyeket nem értesítettek egyénileg a vizsgálatról, és amelyek a (11) preambulumbekezdésben említett listán sem szerepelnek, először is meg kell jegyezni, hogy az eljárás megindításakor nagy erőfeszítések irányultak arra, hogy felvegyék a kapcsolatot azon egyesült államokbeli vállalatokkal, amelyeket az eljárás érinthet (lásd a fenti (8) és (10) preambulumbekezdést).

([1]) Az alaprendelet 28. cikkének (1) bekezdése a következőt állapítja meg: „*Amennyiben bármely érdekelt fél megtagadja az információkhoz való hozzáférés engedélyezését, vagy az e rendeletben megszabott határidőkön belül egyéb módon elmulasztja a szükséges információ nyújtását, vagy jelentős mértékben akadályozza a vizsgálat lefolytatását, a rendelkezésre álló tények alapján min d ideiglenes, mind végleges jóváhagyó vagy elutasító végső megállapítások tehetők. […]*".

([2]) Ellentétben azokkal a vállalatokkal, amelyeknek mintavételi formanyomtatványt küldtek, de azok azt nem küldték vissza.

Emellett, a (10) preambulumbekezdésben említettekkel összhangban, további erőfeszítéseket tettek az ideiglenes intézkedések elrendelését követően annak érdekében, hogy felvegyék a kapcsolatot más vállalatokkal, és ennek következtében további több mint 40 vállalat került fel arra a listára, amely azon vállalatok nevét tartalmazza, melyek esetében súlyozott átlaggal számított vám alkalmazandó. Ezek a kiterjedt erőfeszítések vélhetően minden tekintetben lehetőséget biztosítottak az egyesült államokbeli biodízel-vállalatoknak arra, hogy felvegyék a kapcsolatot a Bizottsággal. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az érintett gazdasági ágazati szövetség az eljárás megindítása óta részt vett az eljárásban. Ennek következtében úgy vélhető, hogy azon vállalatok esetében, amelyek nem vették fel a kapcsolatot a Bizottsággal, alkalmazható a „minden más vállalatra" megállapított vámtétel.

(14) Az egyik vállalat, amely választ nyújtott be a mintavételi formanyomtatványra, és így felkerült az ideiglenes rendelet mellékletében található listára, azt kérte, hogy anyavállalata is kerüljön fel a mellékletben található, a vállalatokat felsoroló listára. Ez a vállalat azt is kérelmezte, hogy a mellékletben módosítsák a két vállalat címében a város megnevezését, hogy az pontosan megfeleljen a vállalatok számláin szereplő címnek.

(15) A vállalat kérésének vizsgálata alapján megállapítást nyert, hogy az anyavállalatot is fel kell venni a hatályos rendelet mellékletébe, mivel a vállalatnak a mintavételi formanyomtatványra adott válaszában az említett vállalat a biodízel-üzletágban részt vevő egyetlen kapcsolatban álló vállalatként szerepelt. A két vállalat címében a város megnevezése felülvizsgálat alatt áll.

(16) Két együttműködő vállalat azt kérte, hogy a nevét töröljék a mellékletből, mert állításuk szerint nem exportáló gyártók. Ennek megfelelően a vállalatok neve törlésre került.

(17) Hangsúlyozni kell, hogy a támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2007. április 1-jétől 2008. március 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI) vonatkozott. A kár értékelése szempontjából számottevő tendenciák tekintetében a Bizottság a 2004 januárjától a VI végéig (a továbbiakban: a figyelembe vett időszak) tartó időszak adatait elemezte.

1.3. **Mintavétel a közösségi gyártóktól és az egyesült államokbeli exportáló gyártóktól**

(18) Az egyesült államokbeli exportáló gyártók körében végzett mintavételre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (6)–(10) preambulumbekezdéseiben foglalt ideiglenes megállapítások megerősítést nyertek.

(19) Egyes felek észrevételeket tettek a közösségi gyártók körében végzett mintavétel reprezentativitásával kapcsolatban. Az észrevételekkel az alábbi (77)–(81) preambulumbekezdésekben foglalkozunk.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Az érintett termék**

(20) Hangsúlyozni kell, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés az állítások szerint támogatásban részesülő terméket szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterekként és/vagy paraffingázolajként (közismert nevén „biodízel") határozta meg, akár tiszta formában, akár keverékként fordul elő.

(21) A panasz *prima facie* bizonyítékot tartalmazott arra nézve, hogy az a biodízel és annak minden, ásványi eredetű dízelt tartalmazó való keveréke, amelyet az Egyesült Államokban állítanak elő és támogatnak, majd pedig a Közösségbe exportálnak, hatást gyakorolt a közösségi biodízelgyártók gazdasági helyzetére. Az érintett egyesült államokbeli biodízelgyártók jellemzőivel és a belföldi piaccal összhangban az érintett termék meghatározása a biodízel-keverékekben felhasznált biodízelre is vonatkozik. Figyelembe kellett azonban azt venni, hogy az érintett terméknek az eljárás megindításáról szóló értesítésben és a fenti (20) preambulumbekezdésben szereplő meghatározása aggályokat vethetett fel abban a tekintetben, hogy mely gyártókra és mely terméktípusokra terjed ki a vizsgálat, és melyekre nem.

(22) Hasonlóképpen, a támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálat érdekében, különösen a támogatási különbözet és a kár megszüntetéséhez szükséges szintek megállapítása tekintetében, egyértelműen azonosítani kellett a vizsgálat tárgyát képező terméktípusokat.

(23) Az Egyesült Államok piacának jellemzőivel összhangban az érintett termék ideiglenes meghatározása a következő: szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj (közismert nevén „biodízel"), akár tiszta formában, akár keverékként fordul elő, melynek biodízeltartalma meghaladja a 20 %-ot (B20). Így az érintett termékek köre felöleli a tiszta biodízelt (B100) és minden olyan keveréket, amely 20 %-nál több biodízelt tartalmaz (a továbbiakban: érintett termék). Ezt a küszöbértéket megfelelőnek értékelték arra a célra, hogy egyértelmű különbségtétel legyen lehetséges az olyan különböző keveréktípusok között, melyeknek az a rendeltetése, hogy további keverékek alapját képezzék, és azok között, amelyeknek a rendeltetése az, hogy az Egyesült Államok piacán közvetlenül a fogyasztókhoz kerüljenek.

(24) A vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálat tárgyát képező valamennyi biodízeltípus és a keverékekben előforduló biodízel ugyanolyan vagy nagyon hasonló alapvető fizikai, kémiai és technikai jellemzőkkel rendelkezik, és ugyanarra a célra használják fel, annak ellenére, hogy előfordulhatnak különbségek az előállításhoz felhasznált nyersanyagok, illetve a gyártási eljárás tekintetében. Az érintett termék esetleges változatai nem változtatják meg annak alapvető meghatározását, jellemzőit, illetve azt, hogy a különböző felek milyen terméknek tekintik azt.

(25) Az érdekelt felek kifogásolták az érintett termék és a hasonló termék meghatározását: mind az érintett termék, mind pedig a hasonló termék meghatározásával szemben kifogást emeltek ugyanazon érvek alapján, nem téve különbséget az érintett termék és a hasonló termék fogalma között az eljárás összefüggésében.

(26) Emlékeztetni kell arra, hogy míg az érintett termék fogalmát az alaprendelet 1 cikkének (1)–(4) bekezdésében foglalt rendelkezések szabályozzák, a „hasonló termék" fogalmát az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdése említi. Ezért az állításokkal az alábbiakban külön foglalkozunk.

(27) Az egyik fél azt kifogásolta, hogy milyen alapon minősíthetők az alacsony biodízel-tartalmú keverékek (pl. B21) biodízelnek a tiszta biodízellel (B100) vagy az alapvetően biodízelt és kevesebb ásványi eredetű dízelt tartalmazó keverékekkel (pl. B99) megegyező módon. Állítása szerint a vizsgálat alapvetően a B100-ra és B99-re terjedt ki, és minden számítás a dömpinggel és a kárral kapcsolatban e két terméktípus alapján készült. Álláspontja szerint a küszöbérték B20 szint feletti megállapítása, amely nevezetesen az Egyesült Államokban a fogyasztók részére közvetlenül értékesített alacsony szintű keverék, az érintett termék mesterséges meghatározásához vezet.

(28) Ugyanez a fél azt is megkérdőjelezte, hogy a 20 %-os keverék biodízel üzemanyagnak minősíthető-e, nem pedig ásványi eredetű dízelnek, amelyre viszont nem terjed ki az érintett termék meghatározása. Ez a fél úgy értesült, hogy az EU támogatja azt az álláspontot, mely szerint egy új vámtarifaszámot kellene létrehozni ([1]) a biodízel számára a vámok harmonizált rendszerében. Álláspontja szerint a Bizottság a jelen eljárásban kiszélesítette a termék meghatározását, és kiterjesztette az intézkedések hatálya alá tartozó terméktípusok körét.

(29) Ezen túlmenően az említett fél álláspontja szerint a vizsgálat időpontjában nem volt érvényes egyedi küszöbérték annak meghatározására, mi minősül biodízelnek a 3824 90 91 KN-kód alatt, mivel az egyedi kódot 2008. január 1-jét követően hozta létre az EU a biodízel számára. Megkérdőjelezte, hogy a kombinált nómenklatúra értelmezése általános szabályainak 3. b) szabálya alapján az 50 %-nál kevesebb biodízelt tartalmazó ([2]) keverék még biodízelnek minősül-e. Azt is megemlítette továbbá, hogy a Bizottság kérdőívében említett keverékpéldák magas biodízel-tartalmúak voltak, ami arra engedett következtetni, hogy az érintett terméket csak a biodízel és azok a keverékek alkotják, amelyek nagyon magas arányban tartalmaznak biodízelt.

(30) Az említett fél arra is hivatkozott, hogy az EU nem változtathatja meg az érintett termék meghatározását mindaddig, amíg fenntart egy eltérő hasonló terméket. A (támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló) WTO ASCM megállapodás 15.1 cikkére hivatkozott. A szóban forgó fél szerint a támogatásra és a kárra vonatkozó megállapítások a B100 és B99 termékekre vonatkozó adatokon, valamint az Egyesült Államok harmonizált vámrendszerének kódjain (HTS) alapultak ([3]), és úgy tűnik, a vizsgálatban használt KN vámtarifaszámok nem tartalmazzák a 20 %-os, alacsony biodízel-tartalmú termékeket. Emellett hivatkozott a mintába felvett egyesült államokbeli biodízelgyártóknak adott ideiglenes tájékoztatásra, amely szerint a mintába felvett egyesült államokbeli gyártók kizárólag különféle típusú biodízelekből álló keverékeket értékesítettek. Így az érintett termék meghatározását az olyan termékekre kell korlátozni, amelyek 100 %-ban biodízelből állnak (B100), ide értve azt is, ha különböző nyersanyagokból készült biodízelt tartalmaznak, illetve a 99 % biodízel-tartalmú keverékekre (B99).

(31) Az említett fél hivatkozott egy közelmúltbeli bírósági ítéletre ([4]), amely az ammónium-nitrát behozatalára vonatkozott, és arra a következtetésre jutott, hogy az ítélet érvelése a jelenlegi eljárásra is alkalmazható, és az a biodízel, amely nem minősül nagyon magas biodízel-tartalmú keverékeknek, nem képezheti a vizsgálat és az intézkedések tárgyát, mivel ez nem az a hasonló termék, amelyre a dömpinggel és kárral kapcsolatos megállapítások vonatkoztak, nevezetesen a csak biodízelt tartalmazó termékek (B100), illetve a 99 % biodízel-tartalmú keverékek (B99).

(32) A felek nem nyújtottak be olyan bizonyítékot vagy jogi hivatkozást, amely azt igazolta volna, hogy az érintett termék nem volt szabályosan meghatározva a jelenlegi vizsgálatban. Az alaprendelet 1. cikkének (1)–(4) bekezdései iránymutatást adnak az érintett termék meghatározása tárgyában. Az 1. cikk (1) bekezdése szerint: „Kiegyenlítő vám bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából kivethető bármely olyan termék gyártása, termelése, exportálása vagy szállítása vonatkozásában, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz."

(33) A fenti (21) preambulumbekezdésben említettek szerint a panasz *prima facie* bizonyítékot tartalmazott arra nézve, hogy az a biodízel és annak minden, ásványi eredetű dízelt tartalmazó keveréke, amelyet az Egyesült Államokban állítanak elő, majd pedig támogatott áron a Közösségbe exportálnak, hatással van a közösségi biodízelgyártók gazdasági helyzetére.

(34) A felek nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely azt igazolta volna, hogy mesterséges lenne az ideiglenes rendeletben meghatározott azon küszöbérték, amely az érintett termék és a nem érintett termék közötti különbségtétel meghatározására szolgál. Az ideiglenes rendelet (26) és (28) preambulumbekezdéseiben említettekkel összhangban a vizsgálat azt mutatta, hogy az Egyesült Államokban B20-at és esetlegesen alacsonyabb arányú keverékeket is értékesítenek közvetlenül a fogyasztók részére. A vizsgálat azt is kimutatta, hogy a keverési piac és a fogyasztók részére szánt termékek piaca

([1]) A 3826 00 vámtarifaszám: „biodízel és ezek olyan keveréke, amely nem tartalmaz, vagy tömegszázalékban 70 %-nál kevesebb kőolajat vagy bitumenes ásványokból nyert olajat tartalmaz".

([2]) „Az áruk keverékét és azokat a különböző alapanyagokból álló, illetve különböző alkotórészekből előállított összetett árukat, valamint azokat a kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt árukat, amelyek a 3. a) szabály alkalmazásával nem sorolhatók be, a szerint az alapanyag, illetve alkotórész szerint kell besorolni, amelyik az ilyen áru lényeges jellemzőjét meghatározza, ha ez az anyag vagy alkotórész megállapítható."

([3]) HTS-kódok: 38 24 90 40 00 és 38 24 90 40 20.

([4]) T-348/05 ügy: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat kontra Tanács, 2008. szeptember 10., 61-63 bekezdések.

két különböző piac különböző vevőkkel: az egyik az a piac, ahol a biodízel és a biodízel-keverékek értékesítésének a célja az, hogy a kereskedők és a keverők ezekből a termékekből további keverékeket állítsanak elő, a másik piac pedig az, ahol a keverékek az elosztási rendszerbe belekerülnek eljutnak a fogyasztókhoz. Az érintett termék tekintetében a fenti B20 küszöbérték meghatározása biztosította az egyértelmű különbségtételt, és lehetővé tette, hogy a termékek, a piacok és a különféle egyesült államokbeli érdekelt felek megkülönböztethetők legyenek. Az állítást a fenti okok miatt elutasították.

(35) Valamennyi támogatásellenes vizsgálatban rendszerint előfordul az, hogy az egyes vizsgált vállatok nem gyártják és értékesítik az érintett termék meghatározásában szereplő valamennyi terméktípust. Előfordulhat, hogy egyes vállalatok termékskálája nagyon korlátozott, míg másoké szélesebb. Ez azonban nem befolyásolja az érintett termék meghatározását. Így a Bizottság szerint megalapozatlan az az állítás, hogy az érintett termék fogalmának csak azokra a terméktípusokra kellene kiterjednie, amelyeket az Egyesült Államok gyártói exportáltak, és amelyeket a támogatási és kárra vonatkozó számításokhoz felhasználtak.

(36) Az ideiglenes rendeletben és a fenti (20) preambulumbekezdésben említettekkel összhangban a vizsgálat elsődleges célpontja a biodízel volt, akár tiszta formában, akár keverékek elemeként. A kiegyenlítő intézkedések a közösségi piacra exportált adott keverékekre vonatkoznak majd. Így nem releváns az a kérdés, hogy a 20 %-os keverék még biodízel üzemanyagnak minősíthető-e, nem pedig ásványi eredetű dízelnek, amelyre viszont nem terjed ki az érintett termék meghatározása.

(37) Egyértelművé kell tenni azt, hogy a minden egyes vizsgált vállalatot érintő támogatási és kárra vonatkozó megállapítások alapját kizárólagosan azok az adott terméktípusok képezték, amelyeket az érintett cég a VI alatt gyártott és értékesített. Nem megalapozott az az állítás, hogy az érintett termék olyan meghatározása, amely tartalmazza a B20 szint feletti keverékeket, aránytalanul érintené az egyesült államokbeli gyártókat, és így ez nem vezethet arra a következtetésre, hogy az érintett termék meghatározását az olyan termékekre kellene korlátozni, amelyek 100 %-ban biodízelből állnak (B100) – ideértve azt is, ha különböző nyersanyagokból készült biodízelt tartalmaznak –, illetve a 99 % biodízel-tartalmú keverékekre (B99). A B20 feletti keverékek felvétele az érintett termék meghatározásába nem befolyásolta azon megállapításokat, amelyek az ilyen terméktípust elő nem állító és nem exportáló, vizsgált vállalatokra vonatkoznak.

(38) Szintén megalapozatlan a fél azon állítása, hogy a bírósági ítélet ([1]) érvelése a jelenlegi eljárásra is alkalmazható, és az a biodízel, amely nem minősül nagyon magas biodízel-tartalmú keveréknek, nem képezheti a vizsgálat tárgyát. Valójában minden egyes vizsgált vállalat esetében minden kár- és támogatási különbözet pontosan megfelel az érintett terméknek és hasonló terméknek, amelyre meghatározták a támogatási és kárra vonatkozó megállapításokat, azaz az adott terméktípusokra, amelyek biodízelt tartalmaznak, és amelyeket az érintett vállalat a belföldi piacon értékesített, valamint a Közösségbe exportált. A gazdasági szereplő által említett ítélet emellett meglévő dömpingellenes intézkedések felülvizsgálatára vonatkozott, és eredményeként az intézkedések hatályát az érintett terméken kívül más termékekre is kiterjesztették, ami nem így történik a jelenlegi vizsgálat esetében.

(39) Bár a vizsgálathoz szükséges adatok gyűjtését szolgáló kérdőívben foglalt példák nem használhatók fel a vizsgálat következtetését szolgáló feltételezésekhez, fontos megjegyezni, hogy a Bizottság a kérdőív megfogalmazásakor nem tudhatja előre – azaz a helyszíni vizsgálat megtörténte előtt –, hogy az érintett vállalatok milyen terméktípusokat fognak gyártani és a belföldi piacon értékesíteni, illetve exportálni. Az alaprendelet 1. cikke szerint a támogatásellenes vizsgálatba azon releváns terméktípusokat kell bevonni, amelyekről megállapítható, hogy kiegyenlíthető támogatásban részesülnek. Ilyen esetben kiegyenlítő vám vethető ki bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából bármely termék gyártása, termelése, exportálása vagy szállítása vonatkozásában.

(40) A Bizottság szerint a B100 nem hagyható ki a termék meghatározásából. Ezt először is az indokolja, hogy a B100 vagy a tiszta biodízel az az alaptermék, amelyre az Egyesült Államok létrehozta a támogatást. Egyértelműen megállapítható az Egyesült Államok Adókódexe (Internal Revenue Code, Egyesült Államok-kódex), különösen annak 26. címe 40A. szakaszának d) pontja alapján, amely világosan meghatározza a biodízel fogalmát, hogy a támogatási rendszer megvalósításának a célja az Egyesült Államok biodízel-ágazatának a támogatása. Másodsorban azért, mert az Egyesült Államok kormányának telephelyein tett ellenőrző látogatás alkalmával kitűnt, hogy még az a biodízel is részesülhet gallononként 1 USD összegű szövetségi biodízel-adójóváírásból az Egyesült Államokban, amelyet az Egyesült Államok területén kívül kever egy olyan vállalat, amelynek leányvállalata van az Egyesült Államokban.

(41) A vizsgálat azt is kimutatta, hogy ha bármely gyártó az Egyesült Államokban tiszta biodízelt állít elő, az olyan gyártói igazolás kibocsátását eredményezi, amelyet az ideiglenes rendelet (51) preambulumbekezdése említ. Ezt az igazolást, amely átruházható, a támogatási igény benyújtásakor be kell mutatni az Egyesült Államok kormányának.

(42) A fenti tények és szempontok alapján megerősítést nyert, hogy a vizsgálat tárgyát képező valamennyi biodízeltípus és biodízel-keverékekben előforduló biodízel, nevezetesen a tiszta biodízel (B100) és a B20 feletti keverékek ugyanolyan vagy nagyon hasonló alapvető fizikai, kémiai és technikai jellemzőkkel rendelkezik, és ugyanarra a célra használják fel annak ellenére, hogy előfordulhatnak különbségek az előállításhoz felhasznált nyersanyagok, illetve a gyártási eljárás tekintetében. Az érintett termék esetleges változatai nem változtatják meg annak alapvető meghatározását, jellemzőit, illetve azt, hogy a különböző felek milyen terméknek tekintik azt.

([1]) T-348/05 ügy: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat kontra Tanács, 2008. szeptember 10., 61–63 bekezdések.

2.2. **A hasonló termék**

(43) Ideiglenesen megállapítást nyert, hogy az Egyesült Államokban gyártott és a belföldi piacon értékesített, az e vizsgálat hatálya alá tartozó termékek hasonló alapvető fizikai, kémiai és technikai jellemzőkkel rendelkeznek, és hasonló a rendeltetésük, mint az Egyesült Államokból a közösségi piacra exportált termékeknek. Hasonlóképpen a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a Közösség piacán értékesített termékek alapvető fizikai, kémiai és technikai jellemzői és felhasználási területei is hasonlítanak az érintett országból a Közösségbe exportált termékekéhez.

(44) Ennélfogva nem találtak olyan különbségeket az érintett termék különböző típusai és a közösségi piacon értékesített közösségi terméktípusok között, amelyek arra a következtetésre vezethetnének, hogy a közösségi piacon gyártott és értékesített terméktípusok nem hasonló termékek, amelyek osztják az ugyanazon vagy nagyon hasonló alapvető fizikai, vegyi és technikai jellemzőket, mint amelyekkel az érintett terméknek az Egyesült Államokban gyártott és a Közösségbe exportált típusai rendelkeznek. Így tehát megállapítást nyert, hogy az alaprendelet 1. cikkének (5) bekezdése értelmében az e vizsgálat tárgyát képező valamennyi biodízeltípus hasonlónak minősül.

(45) Az egyik fél azt állította, hogy a hasonló termék meghatározása összetett módon kapcsolódik az érintett termék azonosításához, és azt a fizikai jellemzői, illetve a termék végfelhasználása alapján kellene meghatározni. Alapvetően azt állította, hogy a B20-at az EU-ban nem használják végfogyasztásra, hanem egy ennél is alacsonyabb keveréket használnak, a B5-öt. Így a hasonló termék meghatározása hibás volt. Az említett fél arra is hivatkozott, hogy nem változtatható meg az érintett termék meghatározása mindaddig, amíg fenntartanak egy eltérő hasonló terméket.

(46) Amint az egyértelműen kiderül az ideiglenes rendelet (31)–(37) preambulumbekezdéseiből, a hasonló termék meghatározása kapcsolódik az érintett termék azonosításához, és azt alapvetően a termék fizikai jellemzői alapján határozták meg. A termékek tényleges végfelhasználását szintén figyelembe vették, és úgy ítélték meg, hogy a hasonló termék meghatározásánál is fenn kell tartani a B20 küszöbértéket. Ebben az esetben a hasonló termék meghatározása alá tartozó terméktípusok számát szintén csökkentették, hogy az összhangban legyen az érintett termék meghatározásával.

(47) Ennélfogva el kell utasítani a felek azon állítását, hogy a hasonló termék meghatározása hibás volt, és a hasonló termék ideiglenes meghatározása megerősíthető.

3. **TÁMOGATÁS**

3.1. **Általános rész**

(48) Az egyik vállalat azt állította, hogy az ideiglenes rendelet 9. preambulumbekezdésében meghatározott indokok a vállalatnak a mintából való kizárására már ismertek voltak a Bizottság számára, amikor eredetileg kiválasztotta a mintát. Ezen az alapon a vállalatot nem lett volna szabad kizárni a mintából.

(49) Ezen állítás tekintetében meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat végkimenetele szempontjából nincs a vállalatra nézve lényegi hatása annak, hogy felveszik-e a mintába. Ha a vállalatot felvették volna a mintába, akkor egyedi kiegyenlítő vámtételt állapítottak volna meg vállalat számára, ahogyan ez az ideiglenes szakaszban történ, annak ellenére, hogy a vállalatot kizárták a mintából. A jelenlegi rendelet szintén egyedi kiegyenlítő vámtételt állapít meg a vállalat számára. E megállapítások végleges nyilvánosságra hozatalát követően a vállalat azt állította, hogy *de facto* kizárása a mintába felvett exportőrök közül lényeges jogoktól fosztotta meg, például a mintába felvett exportőrök által szolgáltatott adatok alapján végzett külön számítások eredményeként biztosított jogoktól. Erre válaszul meg kell jegyezni, hogy külön számítást végeztek e vállalat támogatási szintjének tekintetében. Az e vállalatra vonatkozó kárkülönbözetet az alábbi (173)–(175) preambulumbekezdésben meghatározottakkal összhangban – vagyis az alaprendelet 28. cikke értelmében a rendelkezésre álló tények alapján – határozták meg, mivel a vállalat nem nyújtotta be a kért információkat a Közösségben történő exportértékesítései és viszonteladásai tekintetében. Ilyen körülmények között a vállalat állítását elutasították.

(50) Az egyik vállalat állítása szerint úgy tűnik, hogy a kiegyenlítő vámtételt az exportértékesítésekhez hozzáadott belföldi értékesítések alapján számították ki. A cég a számítások módosítását kérte.

(51) Ezen állítás tekintetében meg kell jegyezni, hogy a kiegyenlítésben részesülő valamennyi támogatási rendszerről megállapítható volt, hogy az belföldi támogatás, azaz egyaránt vonatkozik a belföldi értékesítésekre és a kivitelre is. A szokásos gyakorlattal összhangban az egyes támogatási rendszerekből származó juttatások összegét a VI alatt az érintett termék összes eladására (azaz belföldi értékesítések és az exportértékesítések) kivetítették. Ezért a vállalat állítását elutasították.

(52) Ez a vállalat, valamint egy másik vállalat arra is rámutatott, hogy a kiegyenlítő vámtétel kiszámításához használt CIF értékek nem ugyanazok, mint a kár és a dömping kiszámítása során használt értékek. A vállalatok szerint az egységesség biztosítása érdekében a dömping és kár kiszámításához használt helyes CIF értékeket kellene használni a kiegyenlítő vámtétel kiszámítása során is.

(53) Ezen állítás tekintetében ismételten ki kell emelni, hogy – a fenti (51) preambulumbekezdésben említettek szerint – a kiegyenlítésben részesülő valamennyi támogatási rendszerről megállapítható volt, hogy az belföldi támogatás. Ilyen körülmények között a VI alatti juttatás megállapításához használt nevező az összes értékesítés, ellentétben a dömpingellenes eljárással, ahol a nevező csak az EU-ba irányuló kivitel. Így az állítást elutasították.

(54) Számos vállalat és a National Biodiesel Board (NBB) azzal érvelt, hogy a kiegyenlítő vámot nem kell kivetni a B100 behozatalára, mivel a támogatási és kárkülönbözetet a B100-eladások beszámítása nélkül számították ki. Ezen állítás vonatkozásában meg kell jegyezni, hogy a mintába felvett vállalatok által gyártott B100 értékesítéseit a kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása során, valamint a kárkülönbözet kiszámításakor is figyelembe vették. Ilyen körülmények között az állítást elutasították.

3.2. **Jövedékiadó-jóváírás/Jövedelemadó-jóváírás**

(55) Az egyik vállalat azt állította, hogy az általa a vizsgálati időszak (VI) során a szövetségi jövedékiadó-/jövedelemadó-jóváírás alapján kapott kedvezmény összege kevesebb lenne, mint gallononként 1 USD, ha a kedvezmény kiszámítása úgy történne, hogy azt a VI alatti összeladás mennyiségre vetítenék.

(56) A jövedékiadó-/jövedelemadó-jóváírás alapján kapott kedvezmény kiszámítása az ideiglenes rendelet (59) preambulumbekezdésével összhangban a VI alatt értékesített, nem kevert biodízel gallonja után számított 1 USD alapján történt mind tiszta biodízel (B100), mind keverék esetében. Ez a kedvezmény tükröződött a kivetett ideiglenes kiegyenlítő vám szintjében. Mind az ideiglenes vám, mind pedig az e rendelettel most kivetett végleges vám azt írja elő, hogy keverékek esetén a kiegyenlítő vámot a keverék biodízel-tartalmával arányosan kell alkalmazni. Ilyen körülmények között megállapítható, hogy a keveretlen biodízel gallononkénti 1 USD összege alapján számított vám jól tükrözi a VI alatti előnyöket, mivel például a B99 behozatala esetén a kivetett vám alacsonyabb, mivel az kevesebb biodízelt tartalmaz. Így a vállalat állítását elutasították.

(57) Számos vállalat és az NBB azt állította, hogy mivel a B100 értékesítés után nem jár szövetségi jövedékiadó-/jövedelemadó-jóváírás, nincs alapja annak a feltételezésnek, hogy ezek az értékesítések részesültek az említett adójóváírásból. E vállalatok egyike különösen azzal érvelt, hogy a VI alatti B100 eladásai tekintetében nem nyert igazolást az, hogy közvetett módon gallononként 1 USD összegű adójóváírásban részesült volna.

(58) Ezen állítások tekintetében fel kell idézni azt, hogy az Egyesült Államok adókódexe szerint a biodízel-keverék utáni adójóváírás csak akkor nyújtható, ha a biodízel–ásványi eredetű dízel keverékét előállító cég (a keverő) igazolást szerez be (a továbbiakban: biodízel-tanúsítvány) a biodízel gyártójától, amelyben a gyártó igazolja az igazolás tárgyát képező biodízel mennyiségét. A biodízel-tanúsítvány átruházható, és birtokosát feljogosítja gallononként 1 USD adójóváírásra az igénylő által bármely biodízel-keverék előállítása során felhasznált biodízel-mennyiség (gallon) után. A VI alatt a vizsgált vállalatok által értékesített B100 tekintetében a vállalatok előnyhöz jutnak, mivel a biodízel-tanúsítvány alapján gallononkénti 1 USD összegű adójóváírásra jogosultak.

(59) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően néhány fél azt állította, hogy a keverőnek biztosított adójóváírás nyújtotta előnyökben a biodízel keverője részesül, és nem állapították meg, hogy a tiszta biodízel (B100) értékesítései során a B100 előállítója/értékesítője részesülne ebben az előnyben. Erre válaszul meg kell jegyezni, hogy a fentiekkel összhangban a biodízel-tanúsítvány átruházható. A tanúsítvány birtokosa tehát tudatában van annak, hogy a tanúsítvány értéke 1 USD/gallon.

(60) Az Egyesült Államok kormánya úgy véli, hogy mivel az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdése megállapította, hogy a biodízel-keverékre vonatkozó adójóváírásra való jogosultsághoz a vállalatnak biodízel és dízel üzemanyag keverékét kell előállítania, az előny mértékét az ideiglenes rendelet (59) preambulumbekezdésében említettekkel ellentétben nem a tiszta biodízel vagy a keverékben előforduló biodízel aránya alapján kell meghatározni. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az (58) preambulumbekezdésben, valamint az ideiglenes rendelet (54)–(55) preambulumbekezdésében említett okokból valamennyi biodízelt támogatottnak kell tekinteni.

(61) E körülmények között megállapítható, hogy a B100 értékesítése előnyt jelent e termékek gyártói számára, így a vállalatok az (57)–(60) preambulumbekezdésben szereplő állításait elutasították.

(62) Néhány vállalat és az NBB azzal érvelt, hogy a kiegyenlítő vámot nem lenne szabad kivetni a B100 behozatalára, mivel az EU-ba irányuló ilyen értékesítések nem részesülhetnek a biodízel-adójóváírásban. A fenti (60) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően megállapították, hogy az adójóváírás keretében valamennyi biodízel támogatásban részesül. E körülmények között úgy vélhető, hogy kiegyenlítő vám vethető ki mind a tiszta biodízel, mind a keverékben előforduló biodízel behozatalára. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a B100 Közösségbe irányuló értékesítései a mezőgazdasági biodízel-kistermelők jövedelemadó-jóváírásának keretében szintén jogosultak részesülni az említett előnyben.

(63) A VI alatt a mintába felvett néhány vállalat kis menynyiségű B100-at exportált a Közösségbe. Azonban gazdaságilag nem volt igazolható B100 kivitele a Közösségbe B99 helyett, mivel csak az utóbbi részesülhetett volna közvetlenül vagy közvetve a biodízel-keverék után járó adójóváírásból, kivéve azt az esetet, ha az exportőr vagy a vevő jogosult lett volna a fent említett jövedelemadó-jóváírásra. Ebben az esetben az egyesült államokbeli gyártó ugyanúgy részesülne ebben az előnyben, mint a B100-nak a belföldi piacon történő értékesítése esetén. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az Egyesült Államok kormánya kijelentette, hogy nem történt hivatkozás olyan bizonyítékra, amely alátámasztaná, hogy gazdaságilag indokolt lenne B99 helyett B100-at exportálni a Közösségbe. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fenti megállapítás szerint „látszólag” gazdaságilag nem indokolt a Közösségbe B99 helyett B100-t exportálni. E következtetés indokai a fentiekben szerepelnek.

(64) Ennélfogva, figyelembe véve azt a tényt, hogy a B100 kivitele támogatott lehet, és láthatólag nem merült fel arra nézve gazdasági indok, hogy a Közösségbe támogatás nélkül történjen kivitel, a fenti állításokat elutasították.

(65) A fentiekre tekintettel az e rendszerrel kapcsolatban az ideiglenes rendelet (41)–(63) preambulumbekezdéseiben tett megállapításokat megerősítik.

3.3. **A mezőgazdasági biodízel-kistermelők jövedelemadójóváírása**

(66) Az e rendszerre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (64)–(72) preambulumbekezdéseinek megállapításait megerősítik.

3.4. **Az Egyesült Államok Mezőgazdasági Minisztériumának bioenergia-programja**

(67) Az e rendszerre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (73)–(86) preambulumbekezdéseinek megállapításait megerősítik.

ÁLLAMI PROGRAMOK

(68) Az alább említett rendszerekre vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (87)–(157) preambulumbekezdéseinek megállapításait megerősítik.

— Illinois-i adómentesség a biodízel tekintetében

— Missouri minősített biodízelgyártóinak ösztönző alapja

— Észak-dakotai bioüzemanyag-partnerség a közösségi bővítési hitelprogram (PACE) elősegítésére

— Észak-dakotai adójóváírás a biodízel-termeléshez szükséges berendezések tekintetében

— Észak-dakotai jövedelemadó-jóváírás a biodízel tekintetében

— Texasi adómentesség az etanol- és biodízel-keverék tekintetében

— Texasi üzemanyagetanol- és biodízel-termelést ösztönző program

— Washington állam által a biodízel-termeléshez nyújtott adómentesség

3.5. **A kiegyenlíthető támogatások összege**

(69) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban, érték szerint kifejezve, a vizsgált vállalatok tekintetében 29,1 % és 41,1 % közötti volt. Az ideiglenes rendelet (158) preambulumbekezdése megerősítésre kerül, mivel ezek a százalékok megegyeznek az abban meghatározott szinttel.

PROGRAM → / VÁLLALAT ↓	Biodízel-keverék adójóváírása	Mezőgazdasági biodízelkistermelők jövedelemadójóváírása	Missouri minősített biodízelgyártókat ösztönző alap	Texas etanol- és biodízel üzemanyaggyártást ösztönző program	Washington Állam bioüzemanyaggyártás adómentesége	Összesen
	%	%	%	%	%	%
Archer Daniels Midland Company	31,3		3,8			35,1
Cargill Inc.	34,1	0,4				34,5
Green Earth Fuels of Houston LLC	38,7			0,3		39,0
Imperium Renewables Inc.	28,4				0,7	29,1
Peter Cremer North America LP	41,0					41,0
Vinmar Overseas Limited	41,1					41,1
World Energy Alternatives LLC	37,6					37,6

(70) Az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdése határozza meg a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok támogatási különbözetének megállapítására szolgáló módszert. Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok támogatási hányada a mintába felvett együttműködő vállalatokra megállapított támogatási hányad súlyozott átlaga alapján 36 %. Ennélfogva az ideiglenes rendelet (159) preambulumbekezdését megerősítik.

(71) Az ideiglenes rendelet (160) preambulumbekezdése határozza meg az országos szintű támogatási különbözet megállapításának alapját. Mivel nem nyújtottak be új észrevételt, az ideiglenes rendelet (160) preambulumbekezdésének megállapításai megerősítést nyernek.

4. A KÖZÖSSÉGI GAZDASÁGI ÁGAZAT

4.1. A közösségi termelés és az aktuális helyzet

(72) Az egyik érdekelt fél kifogásolta azt, hogy az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének alapján kizárták a teljes közösségi termelés értékeléséből a gyártók azon csoportját, amely kapcsolódik egy olyan egyesült államokbeli exportáló gyártóhoz, amelyet az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekezdése említ. Érvei szerint a panaszt megalapozó helyes nevezőt körülbelül 5 400 000 tonna szinten kellett volna tartani, és nem kellett volna azt 4 200–4 600 000 tonnára csökkenteni, ahogyan az az ideiglenes szakaszban történt.

(73) Az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdésében és 10. cikkének (8) bekezdésében foglalt rendelkezések vonatkoznak a vizsgálat helyzetének és támogatottságának értékelésére. Tájékoztatásképpen, az EU jogszabályai között az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése tartalmazza a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás vonatkozó rendelkezéseit a belföldi gazdasági ágazat meghatározása tekintetében. E rendelkezésekből egyértelműen kitűnik, hogy a helyzet megállapítása érdekében a belföldi termelést a belföldi gazdasági ágazat meghatározásához kapcsolódóan és ugyanazon követelmények figyelembe vételével kell meghatározni. Mindenesetre ez az állítás nem változtatja meg azt a következtetést, hogy a vizsgálatot a közösségi gyártók jelentős része támogatta. Még ha a nevezőt 5 400 000 tonnán is tartották volna, a vizsgálat támogatása akkor is 50 % felett lenne, ami jóval magasabb az alaprendelet által előírt követelményeknél.

(74) Ugyanez az érdekelt fél arra is hivatkozott, hogy az érintett termék és a hasonló termék meghatározásának fényében, amely szerint ez a biodízel, akár tiszta formában, akár 20 %-nál több biodízelt tartalmazó keverékek (B20) formájában, a közösségi gazdasági ágazatnak és a közösségi termelésnek tartalmaznia kell minden olyan közösségi vállalatot, amely biodízelt vagy B20 szint feletti keverékeket állít elő. Állítása szerint nincs arra bizonyíték, hogy a panaszos vagy a Bizottság megpróbálta volna bevonni e vállalatokat a teljes termelés fogalmába, illetve megállapította volna, hogy e gyártók támogatják a panaszt.

(75) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a teljes közösségi termelésnek az ideiglenes rendelet (162) preambulumbekezdésében jelzett adata valójában figyelembe veszi a B20 arány feletti biodízel-keverékek gyártásának volumenét. Világossá kell tenni továbbá, hogy a rendelkezésre álló információk alapján a Közösségben a 21 % (B21) és 99 % (B99) közötti biodízel-tartalmú keverékek előállítása a VI alatt nagyon csekély volt. Az ebbe a kategóriába tartozó keverékek előállítása a B30 keverékekre szorítkozott, és ez sem haladta meg biodízel-tartalomra vetítve a 60 000 tonnát. Az ideiglenes intézkedések alkalmazását követően a Bizottság továbbá felvette a kapcsolatot az ismert B30-gyártókkal és két gyártó válaszában jelezte, hogy támogatják a panaszt.

(76) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (161)–(163) preambulumbekezdéseinek a közösségi termelésre és a közösségi gazdasági ágazatra és helyzetre vonatkozó megállapításait megerősítik.

4.2. Mintavétel

(77) Az egyik fél arra hivatkozott, hogy a vizsgálatban együtt nem működő, a mintába felvett egyik közösségi gyártó teljesítménye nagyon jó volt, és ezt figyelembe kellett volna venni a közösségi gazdasági ágazatot érő kár értékelésénél. Az állítások szerint ezt a gyártót nem érte kár a VI alatt, és az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló legkedvezőbb tényeket kellett volna használni. Ebben a tekintetben az említett fél azt javasolta, hogy a közösségi gazdasági ágazatot érő kár vizsgálata során az e gyártó 2007. és 2008. évi, nyilvánosan elérhető pénzügyi adatait használják fel.

(78) A szubvencióellenes vizsgálatok során bevett gyakorlat az, hogy a Bizottság kizárja az együtt nem működő gyártókat a kár értékeléséből, és az alaprendelet 28. cikkével összhangban nem használja fel a rendelkezésre álló adatokat. A kárra vonatkozó adatok egy hosszabb, 4 éves időszakot ölelnek fel, és a nyilvánosan elérhető adatok alapján nem lehetséges megszerezni minden olyan információt, amely az egész időszak tekintetében a kárra vonatkozó összes mutató megállapításához szükséges lenne. Ebben az adott esetben az említett közösségi gyártót azért zárták ki a vizsgálatból, mert nem adott teljes körű tájékoztatást 2004–2006-ra vonatkozóan, és csak részleges tájékoztatást adott 2007-re és a VI-ra. Az e gyártó 2007. és 2008. évi biodízel-tevékenységére vonatkozó, nyilvánosan elérhető információk felhasználása nem biztosította volna azt, hogy adatot nyerjenek a kárra vonatkozó összes tényezőről a figyelembe vett időszak valamennyi éve tekintetében. Ez torzította volna a kár értékelése szempontjából lényeges tendenciákat.

(79) Emellett az említett gyártónak a mintában való benntartása nem tette volna lehetővé az alákínálás értékelését a minta tárgyát képező gyártók összes értékesítése vonatkozásában, mivel az említett gyártó nem nyújtotta be értékesítéseinek terméktípusonkénti részletes felsorolását a VI tekintetében. Végül meg kell jegyezni, hogy az érdekelt fél állításával ellentétben az említett gyártó pénzügyi teljesítménye a nyereségesség tekintetében – a nyilvánosan elérhető adatok tanúsága szerint – nem érte el a mintába felvett, együttműködő közösségi gyártóknak az ideiglenes rendelet 7. táblázatában bemutatott átlagos nyereségességi szintjét. A fentiek alapján az említett fél kérelmét el kellett utasítani.

(80) Ugyanez a fél azt állította, hogy a közösségi gyártók mintája nem volt reprezentatív a közösségi gazdasági ágazat tekintetében, mivel csak a tiszta biodízel (B100) gyártóit vette figyelembe, és így nem tartalmazta a B99–B20 keverékek gyártóit, valamint a B100 keverőit.

(81) Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti (75) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően a B20 és B99 közötti biodízel-keverékek közösségi termelése nagyon csekély volt a VI alatt. Tekintettel erre a korlátozott mennyiségre, ami a hasonló termékre vonatkozó összes közösségi termelésnek a VI alatt kevesebb mint 2 %-át teszi ki, megállapítható, hogy reprezentatív volt a minta kiválasztása, amely főként a legnagyobb volumenű Közösségen belüli termelést és értékesítést vette figyelembe. Ami a B100 keverőit illeti, e vállalatok nem minősülnek a hasonló termék gyártójának, mivel ők egyszerű keverési művelet végrehajtásával egy meglévő hasonló termék feldolgozását végzik. Az állítást a fenti okok miatt visszautasították.

(82) További vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (164)–(166) preambulumbekezdéseinek megállapításai megerősítést nyernek.

5. **KÁR**

(83) A fenti (17) preambulumbekezdésben említettek szerint a kár értékelése szempontjából számottevő tendenciák tekintetében a 2004 januárjától a VI végéig tartó időszak adatait elemezték. A vizsgálat azonban azt mutatta, hogy a közösségi gazdasági ágazat gyakorlatilag 2004-ben indult be. Így megfelelőbbnek tűnt a lehetséges kár és a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének elemzését a 2005-től a VI-ig terjedő időszak tendenciáira alapozni (a továbbiakban: elemzett időszak). Mivel e megközelítésre egyik fél sem tett észrevételt, az ideiglenes rendelet (167) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.1. **A közösségi fogyasztás**

1. táblázat

Közösségi fogyasztás	2004	2005	2006	2007	VI
Tonna	1 936 034	3 204 504	4 968 838	6 644 042	6 608 659
Index 2005=100	*60*	*100*	*155*	*207*	*206*

(84) A fenti táblázatban bemutatott közösségi fogyasztás módosítását megalapozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (168)–(173) preambulumbekezdéseinek megállapításai megerősítést nyernek.

5.2. **Az érintett országból származó behozatal mennyisége és a piaci részesedés**

(85) Az alábbi táblázat bemutatja az érintett időszakban az Egyesült Államok exportáló gyártói által a közösségi piacra behozott összes importot.

2. táblázat

Az Egyesült Államokból származó összes behozatal	2004	2005	2006	2007	VI
Tonna	2 634	11 504	50 838	730 922	1 137 152
Index 2005=100	*23*	*100*	*442*	*6 354*	*9 885*
Piaci részesedés	0,1 %	0,4 %	1,0 %	11,0 %	17,2 %
Index 2005=100	*25*	*100*	*250*	*2 750*	*4 300*

Forrás: az Egyesült Államok kiviteli statisztikái.

(86) Az egyik érdekelt fél arra hivatkozott, hogy a támogatásellenes eljárás kárra és okozatra vonatkozó elemzését más adatok felhasználásával kellett volna elvégezni, mint a párhuzamosan folytatott dömpingellenes eljárásban. Érvelése szerint a támogatási megállapítások alapját a i. saját termelésű, ii. a gyártott és kevert és iii. a beszerzett és kevert biodízel képezi, amelyet a Közösségbe exportáltak, míg a dömpingre vonatkozó megállapítások, különösen a Közösségbe irányuló exporteladások alapja csak a mintába felvett gyártók saját termelése volt.

(87) Ez az állítás azt sugallja, mintha a dömpingellenes eljárásnak mindig a támogatásellenes eljárásénál korlátozottabb adatokon kellene alapulnia. Az ideiglenes szakaszban azonban megállapítást nyert a dömpingellenes eljárásban, hogy az Egyesült Államok gyártóit tartalmazó mintába felvett vállalatok saját termelésének a közösségi piacra irányuló valamennyi kivitele dömpingelt áron történt. A jelenlegi támogatásellenes vizsgálatban hasonló megállapításra jutottak. Így az Egyesült Államokból származó valamennyi kivitel mindkét vizsgálatban dömpingeltnek és támogatottnak minősült, ezért belekerült a kárra vonatkozó és az okozati elemzésbe.

(88) Ki kell emelni azonban, hogy a végleges szakaszban a mintába felvett egyik egyesült államokbeli vállalatról megállapították, hogy nem alkalmazott dömpingárat, és ez vezetett a dömpingáron behozott import és az eljárás kárra vonatkozó és okozati elemzésében figyelembe vett, támogatott import volumene közötti eltéréshez. A dömpingellenes eljárásban az Egyesült Államokból származó dömpingelt behozatal teljes volumenét úgy igazították ki, hogy figyelembe vegyék azt a tényt, hogy a mintába felvett egyik exportáló gyártó behozataláról megállapították, hogy nem dömpingelt. Ennek azonban nincs következménye a támogatásellenes eljárás vonatkozásában.

(89) A fentiekre tekintettel az állítást vissza kellett utasítani.

(90) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az Egyesült Államok kiviteli statisztikájának 3824 90 vámtarifaszámával, amelyet az ideiglenes rendeletben az érintett országból származó behozatal megállapításának céljából alkalmaztak, a biodízelen kívül egyéb termékeket is bejelentettek, mint például „állati vagy növényi eredetű zsíros anyagok vagy ezek keveréke". Így az Egyesült Államokból származó behozatal volumenének elemzése hiányos volt. Ugyanez az érintett fél javasolta azt, hogy a fentiek helyett használják inkább a vizsgált egyesült államokbeli gyártók tekintetében megállapított tendenciákat.

(91) E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy az Egyesült Államokból származó behozatali mennyiség kiszámítására az Egyesült Államok kiviteli statisztikájának 3824 90 4000 HTS-kódját, nem pedig a szóban forgó fél által említett hat számjegyű vámtarifaszámot használták.

(92) Emlékeztetni kell arra továbbá, hogy az ideiglenes rendelet (170) preambulumbekezdésében említettekkel összhangban az Eurostat adatai nem használhatók fel az Egyesült Államokból származó biodízel-behozatal elemzésének céljára, mivel 2007 végéig nem állt rendelkezésre külön KN-kód e termék vámbesorolására. A biodízelt így több KN-kód alá sorolhatták volna be, amelyek más termékek behozatali adatait is tartalmazták. Az Egyesült Államok kiviteli statisztikái használatának az volt az oka, hogy ezek láthatólag egy vámtarifakód alatt lefedik az érintett termék kivitelét, és az ugyanazon kód alatt besorolt egyéb termékek mennyisége a Közösségbe irányuló kivitelt tekintve elhanyagolható jelentőségű.

(93) Az Eurostat adatainak korlátait figyelembe véve az Egyesült Államok kiviteli statisztikáinak alkalmazása mellett a másik lehetőség a panaszban bejelentett importadatok használata lehetett volna. Ezeket az adatokat a panaszosok bizalmas piaci információforrásokból szerezték, így az ezen információkra történő hivatkozás korlátozott lett volna. A teljesség kedvéért azonban a behozatali mennyiségek tendenciái az alábbi képet mutatták volna, indexált formában:

3. táblázat

Behozatal az Egyesült Államokból	2004	2005	2006	2007	VI
Indexált 2005=100	*0*	*100*	*1 359*	*15 059*	*15 394*

(94) A 3. táblázatnak a fenti 2. táblázattal való összehasonlítása azt igazolja, hogy a Bizottság értékelése az érintett termék behozatali volumenéről az elemzett időszakban óvatosabb volt, mint a másik, alternatívaként használható értékelés lett volna. Továbbá a 3. táblázatban szereplő behozatali mennyiségekre vonatkozó átfogó kép alapját bizalmas adatok képezik, amelyek nem hozhatók nyilvánosságra, míg az Egyesült Államok kiviteli statisztikája nyilvános információ.

(95) Az érdekelt fél által javasolt módszer az exportvolumennel kapcsolatos tendenciák tekintetében a következő képet mutatta volna a vizsgált exportáló gyártóktól begyűjtött információk alapján:

4. táblázat

Behozatal az Egyesült Államokból	2004	2005	2006	2007	VI
Indexált 2005=100	*16*	*100*	*461*	*6 180*	*9 005*

(96) A 4. táblázat összehasonlítása a fenti 2. táblázattal hasonló tendenciákat mutatna a Bizottság által használt, illetve az említett fél által javasolt módszerek tekintetében.

(97) Ugyanez az érdekelt fél azt is állította, hogy mivel az érintett terméket a biodízel és a 20 % biodízel-tartalom feletti biodízel-keverékek alkotják, a 2. táblázatban kimutatott behozatali mennyiségek nem állhattak összhangban az érintett termék tényleges behozatali mennyiségével.

(98) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat nem azonosított a VI alatt az érintett termékre vonatkozó egyetlen olyan behozatalt sem, amelyben a biodízel-tartalom B20 feletti és B99 alatti lett volna. Vagyis a vizsgálat során nem mutattak ki az érintett termék tekintetében olyan behozatalt, amelyet az alacsony biodízel-tartalom következtében az Egyesült Államok export-statisztikájának más HTS-kódja alá sorolnának be.

(99) A fentiek alapján megállapítható, hogy az ideiglenes rendelet 2. táblázatában bemutatott behozatali mennyiség az érintett termék Közösségbe történő behozatalára vonatkozóan megbízható, objektív és óvatos becslésnek tekinthető.

(100) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az Egyesült Államokból exportált „*splash and dash*" mennyiségeket meg kellett volna különböztetni az Egyesült Államokból származó érintett termék behozatalától, mivel az előbbi nem kezelhető Egyesült Államokból származó behozatalként.

(101) Ezen túl ugyanez a fél és az Egyesült Államok kormánya azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (179) és (182) preambulumbekezdéseiben állítottakkal szemben az Egyesült Államokból származó valamennyi kivitel nem minősíthető az Egyesült Államokból származónak. Az Egyesült Államokban nincs olyan hatóság, amely egy adott kiviteli termék származási országának értékelése vagy meghatározása tekintetében eljárna, és nem feltételezhető az, hogy az Egyesült Államok területét elhagyó összes biodízel üzemanyag az Egyesült Államokból származna.

(102) Ugyanez a fél azt is állította, hogy az Egyesült Államok Népszámlálási Hivatala által a kiviteli termékek származásának meghatározása tekintetében elfogadott származási szabályozások nem ismertek széles körben a biodízel-ágazatban, és így a biodízel-exportőrök a „feladó kiviteli nyilatkozata" (Shippers Export Declaration: SED) kitöltése során rendszerint azt jelölik be, hogy az exportált áru belföldi eredetű.

(103) A fél megismételte az ideiglenes szakaszban tett állítását arra vonatkozóan, hogy a Közösségbe a *splash and dash* keretében behozott mennyiségek az Egyesült Államokból exportált érintett termékeknek több mint 40 %-át képviselik. Állításának alátámasztására a 3824 90 4020 és 3824 90 4000 HTS-kóddal bejelentett, egyesült államokbeli behozatali és kiviteli adatokat használta, és gyakorlatilag azt állította, hogy az Egyesült Államokba behozott összes biodízelt a *splash and dash* módszerrel újra kivitték a Közösségbe.

(104) A fentiekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy elfogadható az Egyesült Államok hatóságai által kért felvilágosítás arra a tényre vonatkozóan, hogy nincs olyan egyesült államokbeli hatóság, amely egy adott kiviteli termék származásának értékelése vagy meghatározása tekintetében eljárna.

(105) Az az állítás, hogy a *splash and dash* az Egyesült Államok Közösségbe irányuló kivitelének legalább a 40 %-át tenné ki, azon a feltételezésen alapult, hogy az Egyesült Államokba behozott összes biodízelt végül újra kiviszik a Közösségbe a *splash and dash* keretében, anélkül hogy annak bármely részét az Egyesült Államokban felhasználnák, vagy a kivitelt megelőzően az Egyesült Államokban további keverésnek vetnék alá.

(106) Azonban az ezen fél által bemutatott adatok szerint 2004 és 2006 között a behozatal messze meghaladta a kivitelt, ami arra utal, hogy az Egyesült Államokban van belföldi kereslet a más országokból származó biodízel iránt. Ezen túlmenően ez a feltételezés meglehetősen leegyszerűsítő, mivel nem veszi figyelembe azt az Egyesült Államokban kevert és a Közösségbe exportált biodízel-mennyiséget, i. amely esetében a keverék jellemzői különböznek a kiinduló anyagok tulajdonságaitól, aminek hatására a keverék az Egyesült Államokból származónak minősül, illetve ii. amely esetében az Egyesült Államokból származó biodízel meghatározó aránya következtében az egész kevert termék az Egyesült Államokból származónak minősül. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – az ideiglenes rendelet (180) preambulumbekezdésében említettekkel összhangban – a vizsgált egyesült államokbeli vállalatok úgy nyilatkoztak, hogy a Közösségbe kivitt, illetve a belföldi piacon eladott mennyiségek tekintetében nem volt lehetséges különbséget tenni a saját gyártású, az egyesült államokbeli forrásból származó vagy az importált termékek között. Megjegyzendő továbbá, hogy az érintett egyesült államokbeli vállalatoknak a származásra vonatkozó nyilatkozatai helytállónak minősíthetők, mivel minden esetben az Egyesült Államokban került sor a nem az Egyesült Államokból származó biodízel további keverésére. Valójában a legtöbb esetben a vizsgált exportáló gyártók olyan nagyvállalatok vagy cégcsoportok, melyek a Közösségben kapcsolt vállalkozásokkal rendelkeznek, amelyek tekintetében nehéz elfogadni azt, hogy nem voltak tudatában a származás meghatározására vonatkozó hatályos egyesült államokbeli és közösségi szabályoknak.

(107) Mindezek alapján arra a következtetésre jutottak, hogy nincs alapja egyértelműen a *splash and dash* formával azonosítani az érintett időszakban a Közösségbe irányuló behozatalt. Úgy vélik továbbá, hogy nincs alapja ezeket a kiviteleket – ha volt ilyen – nem az Egyesült Államokból származó behozatalként kezelni.

5.3. **A támogatott importár és az áralákínálás**

5.3.1. *Egységnyi eladási ár*

(108) Az alábbi táblázat bemutatja az eladási egységárakat a közösségi piacra behozott minden, az Egyesült Államokból származó import tekintetében az ideiglenes rendelet (183) és (184) preambulumbekezdéseiben megállapított időszak során.

5. táblázat

Az Egyesült Államokból származó összes behozatal	2004	2005	2006	2007	VI
Ár EUR/tonna	463	575	600	596	616
Index 2005=100	*81*	*100*	*104*	*104*	*107*

Forrás: az Egyesült Államok kiviteli statisztikái és a mintába felvett egyesült államokbeli exportőrök által kitöltött kérdőívek.

5.3.2. *Áralákínálás*

(109) Az áralákínálás elemzéséhez a mintába felvett közösségi gyártók által a független vásárlóknak felszámított eladási árak gyártelepi paritásra igazított súlyozott átlagát összehasonlították az Egyesült Államokból származó dömpingelt behozatal súlyozott átlagáraival, amelyeket a mintába felvett, a megállapítások szerint a közösségi piacon dömpingelő egyesült államokbeli exportáló gyártók tekintetében CIF-paritás alapján állapítottak meg. A vámok, a behozatalt követő költségek és a biodízel-előállításhoz használt alapanyagok különbségei tekintetében az ideiglenes rendelet (186) preambulumbekezdésében ismertetettekkel összhangban szükség szerint kiigazítást alkalmaztak.

(110) Egyes exportáló gyártók azt állították, hogy a nyersanyagot illető különbségek kiigazítása alábecsült volt, mivel az nem tükrözte megfelelően a különbségek piaci értékét. Azt állították továbbá, hogy a különbségek megállapításának alapjául a különböző biodízel-típusoknak a közösségi piacon felszámított árait kellene alkalmazni, és állításukat mennyiségi szempontból egy piaci elemző által közzétett árajánlatokra (vámolva, antwerpeni alapon) hivatkozva támasztották alá.

(111) E tekintetben megjegyzendő, hogy a kiigazítás alapját a mintába felvett exportáló gyártóktól származó, az egyesült államokbeli működésükre vonatkozó, ellenőrzött adatok képezték, és így az alapot a vizsgálat megállapításai szolgáltatták, ami a legmegbízhatóbb információforrás. Ezen túlmenően a közösségi szintű árajánlatok nem szolgáltattak volna megfelelő alapot ehhez a kiigazításhoz, mivel ezeket az árszinteket befolyásolhatta volna az Egyesült Államokból származó támogatott behozatal árszintje. Ezen az alapon az állítást elutasították.

(112) Ugyanezek az exportáló gyártók azt állították, hogy a nyersanyag-különbségek kiigazítását csak a mintába felvett exportáló gyártók értékesítéseire lenne szabad alkalmazni, a mintába felvett közösségi gyártókra pedig nem, mivel az utóbbiak eladásai a közösségi szabványokkal összeegyeztethető keverékeket tartalmaznak.

(113) Az állítás irrelevánsnak minősül, mivel a kiigazítás célja a nyersanyagokból eredő különbségek, nem pedig a közösségi szinten alkalmazható különböző szabványoknak való megfelelés különbségei kiküszöbölése volt. Az állítást így visszautasították.

(114) A panaszos megkérdőjelezte e kiigazítás megfelelőségét, azt állítva, hogy mind a közösségi gyártók, mind pedig az egyesült államokbeli exportőrök különféle nyersanyagokat használnak, és mindketten különféle keverékeket állítanak elő, amelyek mindkét piacon rendelkezésre állnak, és így ugyanolyan lehetőségek között működnek a nyersanyagválaszték tekintetében.

(115) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy jóllehet igaz az, hogy mind a közösségi gyártók, mind pedig az egyesült államokbeli exportáló gyártók különféle nyersanyagból származó különböző keverékeket használnak, a nyersanyagok megoszlása a keverékekben jelentősen eltérhet a különböző gyártók, sőt még ugyanazon gyártó különböző vevői esetében is. A vizsgálat csakugyan azt mutatta, hogy csak nagyon kevés esetben volt pontos egyezés a mintába felvett közösségi gyártók által forgalmazott keverékek és a mintába felvett exportáló gyártók közösségi piacon eladott keverékei között. Így ahhoz, hogy az alákínálási számítások során figyelembe vehessék a különböző biodízel-terméktípusokat, szükségesnek ítélték a nyersanyagbeli különbségekre vonatkozó kiigazítás elvégzését. Ezt az állítást tehát el kellett utasítani.

(116) Egyes exportáló gyártók azt állították, hogy a kárkülönbözetre vonatkozó számításokban használt árak CIF közösségi határparitáson számolt árak voltak, nem pedig az első független vásárlónak felszámított viszonteladási árak. Állításuk szerint e számításokat ki kell igazítani annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az első független vásárló részére történő értékesítés értékét és mennyiségét.

(117) Ez az állítás két exportáló gyártó esetében minősült relevánsnak, és a kárra vonatkozó számításokat ennek megfelelően módosították.

(118) A fentiek alapján a VI-ban az átlagos alákínálási különbözet a közösségi gazdasági ágazat gyártelepi árai súlyozott átlagának százalékában kifejezve 18,9 % és 31,9 % között mozgott, ami eltér az ideiglenes szakaszban megállapított 18,9 % és 33 % közötti értékektől.

5.4. **A közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

(119) Az ideiglenes rendelet (209)–(212) preambulumbekezdéseiben említettek szerint megállapítást nyert, hogy a közösségi gazdasági ágazatot az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

(120) Emellett az ideiglenes elemzés azt mutatta ki, hogy bár a közösségi gazdasági ágazat teljesítménye egyes mennyiségi mutatók tekintetében javult, a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi helyzetéhez kapcsolódó legtöbb mutató a figyelembe vett időszak alatt jelentősen romlott. Annak ellenére, hogy a közösségi gazdasági ágazat képes tőkeberuházásra, a VI alatt drámaian visszaestek a beruházások megtérülései, és a figyelembe vett időszak alatt jelentősen csökkent a jövedelmezőség.

(121) Az egyik érdekelt fél szerint az ideiglenes rendelet (195) preambulumbekezdésében szereplő, a közösségi gazdasági ágazat növekedésére vonatkozó elemzés nem volt helytálló. Ez a fél különösen arra hivatkozott, hogy az ideiglenes rendelet azt sugallta, hogy a biodízel iránti kereslet erős növekedése a közösségi piacon várhatóan a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének ezzel összevethető növekedéséhez fog vezetni, bár ilyen közvetlen összefüggés nem áll fenn a kereslet és a piaci részesedés növekedése között.

(122) Ugyanez a fél arra hivatkozott továbbá, hogy az ideiglenes rendelet ugyanezen (195) preambulumbekezdésében említett kártényezők – ideértve a termelést, a termelési kapacitás kihasználását, a termelékenységet, az értékesítést, a befektetési politikát, a beruházások megtérülését – tekintetében a súlyos érintettség nem állapítható meg.

(123) A kereslet és a piaci részesedés közötti összefüggés hiányára vonatkozó felvetés elfogadható. Az azonban változatlanul fennáll, hogy 2006 és a VI között a mintába felvett közösségi gyártók piaci részesedése 1,2-szeresére nőtt, míg ugyanezen időszak alatt a támogatott behozatal piaci részesedése mintegy tizenhétszeresére emelkedett. Az Egyesült Államokból származó behozatal piaci részesedésének ez a viszonylag erős növekedése annak tulajdonítható, hogy ezeknek az egyesült államokbeli behozataloknak az eladási árai sokkal alacsonyabbak voltak, ahogyan azt a fenti 5. táblázat és a (118) preambulumbekezdés mutatja.

(124) A valamennyi kártényező globális értékelésére vonatkozó állítás tekintetében elismerték, hogy a figyelembe vett időszak során nem romlott e tényezők mindegyike. Kijelenthető azonban, hogy a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi helyzetére vonatkozó tényezők valóban súlyosan érintettek voltak, nevezetesen a jövedelmezőség, a beruházások megtérülése és – kisebb mértékben – a termelékenység is romlott. Ez abból a tényből fakadt, hogy a közösségi gazdasági ágazatnak alkalmazkodnia kellett az Egyesült Államokból származó támogatott, ármeghatározó behozatalhoz, és jövedelmezősége rovására piaci jelenléte megőrzését választotta, nem pedig a jövedelmezőség fenntartását a piaci részesedésvesztés mellett.

(125) Egyes érdekelt felek és az Egyesült Államok kormányának állítása szerint a mintába felvett közösségi gyártók jövedelmezőségi szintje és a beruházásaik megtérülése az előző évekhez hasonlítva a jelentős csökkenés ellenére abszolút értékben még 2007-ben és a VI alatt is jó volt. Érveik szerint a 2004 és 2006 között elért jövedelmezőségi szint és a beruházások megtérülése nem volt fenntartható, és az EU biodízel-ágazatában az új gazdasági ágazatokra jellemző konjunktúrával és recesszióval járó szokásos jelenség volt tapasztalható a figyelembe vett időszakban.

(126) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ugyanilyen fejlődő piaci körülmények között néhány, a mintába felvett egyesült államokbeli vállalat sokkal magasabb, 30 %-ot meghaladó jövedelmezőséget ért el a figyelembe vett időszakban. Azt is meg kell említeni, hogy a jövedelmezőség és a beruházások megtérülésének csökkenése, amelyet a közösségi gazdasági ágazat átélt, nagyon szélsőséges volt, mivel 2006 és 2007 között következett be, és pontosan egybeesett az egyesült államokból származó biodízel-behozatali hullámmal.

(127) Számos közösségi gyártó hivatkozott arra, hogy a mintába fel nem vett közösségi vállalatok helyzetét teljes mértékben figyelembe kellene venni a kár felmérése során, különösen annak fényében, hogy az érintett időszakban e vállalatok körében számos esetben került sor leépítésre, bezárásra vagy új projektek elhalasztására.

(128) Másrészről az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az ideiglenes rendeletben a mintába fel nem vett közösségi gyártókra tett hivatkozás irreleváns, mivel a mintába fel nem vett gyártóktól származó, nem ellenőrzött adatok nem használhatók fel a kár bemutatására. Ez a fél továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy szerinte a nyilvános adatok alapján a mintába fel nem vett gyártók némelyike nyereséges.

(129) A fenti két állítás tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (205)–(208) preambulumbekezdései a mintába fel nem vett közösségi gyártók helyzetére a kár kiegészítő jelzéseként hivatkoznak, nem érintve a kártényezők és a kárkülönbözet kiszámítását, amelyek esetében ténylegesen ellenőrzött információt használtak. Ezért ennek a félnek az állítását elutasították. Másrészről a mintába fel nem vett valamennyi közösségi gyártó helyzetére vonatkozó megalapozott statisztikai vagy egyedi információk hiányában nem lehetséges a közösségi gyártók egészének semmiféle pontos meghatározása, ahogyan azt a közösségi gyártók javasolják. Ezt a kérelmet ezért szintén elvetették.

(130) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (188)–(194) és (196)–(208) preambulumbekezdéseinek a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetére vonatkozó megállapításai megerősítést nyernek.

(131) Megerősítik azt a következtetést is, hogy a közösségi gazdasági ágazatot az ideiglenes rendelet (209)–(212) preambulumbekezdéseiben meghatározottak szerinti jelentős kár érte.

6. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSEK

6.1. A támogatott behozatalok hatása

(132) Emlékeztetni kell arra, hogy az elemzett időszakban jelentősen emelkedett az Egyesült Államokból származó támogatott behozatal volumene. Egyértelmű volt az időbeli egybeesés a támogatott behozatalok mennyiségének megnövekedése és a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlása között. Az említett gazdasági ágazat nem volt képes árait a piaci viszonyokkal és a növekvő költségekkel összhangban meghatározni, mivel a VI-ban árainak alákínáltak a támogatott behozatalok.

(133) Így megerősítést nyert az, hogy az Egyesült Államokból származó, alacsony árú, támogatott behozatalnak jelentős negatív hatása volt a VI-ban a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetére.

6.2. Egyéb tényezők hatásai

6.2.1. *Más harmadik országokból származó behozatal*

(134) Az ideiglenes megállapítások módosítását megalapozó észrevételek hiányában megerősítik azt, hogy a más harmadik országokból származó behozatalok csupán elhanyagolható mértékben hathattak közre a közösségi gazdasági ágazatot ért kár tekintetében.

6.2.2. *A kereslet alakulása*

(135) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy bár elhanyagolható mértékű (0,5 %) a kereslet szűkülése 2007 és a VI között, ez mégis kétségtelenül kárt okozhatott a közösségi gazdasági ágazatnak, feltételezve azt, hogy egy feltételezett 10 %-os keresletnövekedés további 205 733 tonna értékesítési volumennövekedéssel járt volna, ha a közösségi gazdasági ágazat megtartotta volna a 29,8 %-os piaci részesedését, amelyet a VI-ban mutatott.

(136) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ezen fél állításai vázlatos és megalapozatlan feltételezéseken nyugodtak. Figyelembe véve továbbá azt a tényt, hogy 2007 és a VI között a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 2,8 százalékponttal nőtt, ez valójában az ideiglenes rendelet (223) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetést támasztja alá, miszerint a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár nem tulajdonítható ennek a 2007 és a VI közötti enyhe keresletszűkülésnek. Így a közösségi piaci kereslet változását illető további észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (223) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

6.2.3. *Állami döntések*

(137) Az egyik érdekelt fél megismételte azt az állítását, hogy az energiaadó ismételt bevezetése Németországban negatívan hatott az adott piacra beszállító közösségi gyártók gazdasági helyzetére, mivel ezen intézkedések következtében összeomlott a B100-ra irányuló biodízel-kereslet, ami legalább 1,5 tonnát tesz ki. Azt állította továbbá, válaszul a vizsgálatnak az ideiglenes rendelet (225) preambulumbekezdésében található megállapításaira, hogy a B100 árszintjei még abban az esetben is eltérnének a B5 keverékekben használt biodízel árszintjétől, ha a német piacon forgalmazott, közlekedési rendeltetésű dízel üzemanyagra (B5) vonatkozó 4,4 %-os keverési követelmény bevezetése ellentételezte volna a B100 feltételezhető értékesítési veszteségeit. Azt állította, hogy a B100 előállítása csak a drágább repce nyersanyagból történik, míg a B5 biodízel különféle nyersanyagokból készülhet, ami így negatívan hat a közösségi gyártók által elérhető átlagos árakra.

(138) E tekintetben fel kell idézni, hogy az említett fél feltételezéseivel szemben a vizsgálat szerint a német piacra beszállító és a mintába felvett közösségi gyártók értékesítési volumene 2006 és a VI között 68 %-kal nőtt, ami valójában megerősíti azt az ideiglenes megállapítást, hogy a B100 eladásokhoz kapcsolódó bármely veszteséget ellentételezett a kötelező keverési követelmény. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a 2006. augusztus 1-jén a biodízelre bevezetett literenkénti 0,09 eurós adó nem vezetett a piac összeomlásához, mint ahogyan azt az említett fél feltételezte, bár a VI utolsó negyedévében a B100 eladások jelentősen csökkentek, amikor 2008. január 1-től ez az adó tovább emelkedett literenként 0,15 euróra. Az árakra gyakorolt hatás tekintetében a fenti fél állításai megalapozatlanok voltak, mivel a mindkét terméktípushoz használt biodízelnek ugyanazon követelményeknek kell megfelelnie, ami azt jelenti, hogy mindkét biodízel üzemanyagban ugyanazt a nyersanyag-keveréket kell használni, tehát nincs bizonyított árkülönbözet a két biodízeltípus között. A fentiek alapján ezért az állítást elutasították.

(139) Mivel nem nyújtottak be további észrevételt az állami döntésekre vonatkozóan, az ideiglenes rendelet (226) preambulumbekezdésének megállapításait megerősítik.

6.2.4. *A közösségi gyártók kihasználatlan termelési kapacitása*

(140) Az egyik érdekelt fél – elismerve azt, hogy a mintába felvett közösségi gyártók esetében viszonylag magasak maradtak a kapacitáskihasználási ráták – azt állította, hogy a mintába bevont közösségi gyártók többletkapacitása még így is kárt okozhat, figyelemmel arra a tényre, hogy ez magasabb állandó költségeket eredményezhet, ami negatívan hathat a jövedelmezőségre. Azt állította továbbá, hogy az említett gyártók nettó eszközértékének növekedése az állandó költségek növekedését eredményezte, mivel az értékcsökkenés és a pénzügyi költségek magasabbak lettek.

(141) Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a változó és állandó költségeknek a közösségi gazdasági ágazat költségszerkezetében való megoszlása részletes elemzéséből megállapítható volt, hogy az állandó költségek részaránya csak az összes költség 6 %-át tette ki (az ideiglenes rendelet (228) preambulumbekezdése). Meg kell jegyezni továbbá, hogy az elemzés e százalékos érték jelentéktelen ingadozását mutatta ki az elemzett időszakban. A nettó eszközérték növekedésének a jövedelmezőségre gyakorolt hatásával kapcsolatos állítás tekintetében meg kell jegyezni, hogy az abszolút értékben tapasztalt költségnövekedés nem vezet automatikusan az egységnyi termelési költségek növekedéséhez, mivel ez utóbbi a kibocsátás volumenétől függ, amely az ideiglenes rendelet 4. táblázatának tanúsága alapján az elemzett időszakban folyamatosan nőtt. Így a magasabb állandó költségek abszolút értékben a magasabb kibocsátási volumennek voltak tulajdoníthatók, aminek eredményeként előállt az állandó költségek fent említett megoszlása az összköltségek tekintetében. Ezen az alapon az érdekelt fél állítását el kellett utasítani.

(142) Ugyanez a fél azt állította, hogy a közösségi gyártók összes többletkapacitása közvetlen hatással van az árakra, mivel a gyártók között éles verseny bontakozott ki, hogy megrendeléseket szerezzenek a marginális költségek szintjéig, és így valószínűleg a magas kihasználtsággal rendelkező gyártók a leginkább agresszívak az értékesítés során annak érdekében, hogy alákínáljanak a versenytársaik árainak. Állításának alátámasztására benyújtotta egy, a mintába felvett vállalat nyilatkozatát a 2007. évre vonatkozó pénzügyi kimutatásairól.

(143) Ez a fél azonban az állításait nem támasztotta alá semmiféle bizonyítékkal, mivel az említett kimutatásban nem volt utalás a többletkapacitás miatti állítólagos árversenyre. A kimutatás tartalmazott viszont utalást arra, hogy a B100 biodízel energiaadóját a német kormány 2008. január 1-jén felemelte, ami ösztönözte a B5 biodízel piacán a versenyt. A fentiek alapján az állítást vissza kellett utasítani.

(144) A közösségi gyártók kihasználatlan kapacitására vonatkozó további észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (227)–(230) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6.2.5. *Megnövekedett alapanyag-kereslet és növekvő árak*

(145) Az egyik fél és az Egyesült Államok kormánya azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (231)–(235) preambulumbekezdéseiben foglalt érvek egyike sem tér ki arra, hogy a szójaolaj, a pálmaolaj és a repceolaj ára az Egyesült Államokban 2004 óta folyamatosan jelentősen alatta maradt a repce közösségbeli árának, ami komoly versenyelőnyt biztosított az Egyesült Államokból behozott biodízel számára.

(146) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálatnak azt kell megállapítania, hogy a támogatott behozatal (ár és volumen tekintetében) okozott-e jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazat számára, vagy ez a jelentős kár más tényezők eredménye volt. Ebben a tekintetben az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy be kell tudni mutatni azt, hogy a támogatott behozatal árszintje okozta a kárt. Ez a rendelkezés csupán az árszintek közötti különbségre utal, és így nincs olyan előírás, ami az árak szintjét befolyásoló tényezők elemzését írná elő.

(147) A gyakorlatban a támogatott behozatalnak a közösségi gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatását alapvetően az áralákínálás, az árleszorítás és az árlenyomás megállapításával vizsgálják. Ennek érdekében összehasonlítják a támogatott behozatali árakat a közösségi gazdasági ágazat eladási áraival; a kárra vonatkozó számításokban használt kiviteli árakat egyes esetekben ki kell igazítani annak érdekében, hogy összehasonlítható alap álljon rendelkezésre. Ebből következik, hogy a kiigazítások alkalmazása ebben az összefüggésben csak azt a célt szolgálja, hogy az árkülönbözetet összehasonlítható alapon állapíthassák meg. Így nyilvánvaló az, hogy az exportáló ország nyersanyagárai elvileg nem minősülhetnek további kártényezőnek.

(148) A fentieket az alaprendelet 8. cikke (7) bekezdésének szóhasználata is megerősíti, amely a támogatott importon kívüli más ismert tényezőkre hivatkozik. E cikkben a más ismert tényezők felsorolása nem tesz utalást olyan tényezőre, ami befolyásolja a támogatott behozatal árszintjét. Összegezve, ha a behozatal támogatott, a nyersanyagárak kedvező változása még akkor sem tekinthető más kártényezőnek, ha egyébként előny származott a nyersanyagárak kedvező változásából.

(149) Így a támogatott behozatal árszintjét befolyásoló tényezők elemzése, mint például az alacsonyabb nyersanyagárakból eredő állítólagos versenyelőny, nem lehet döntő, és az ilyen elemzés túlmenne az alaprendeletben foglalt követelményeken.

(150) Mindenesetre és a fentiek sérelme nélkül emlékeztetni kell arra, hogy a mezőgazdasági termékek világszerte tapasztalható áremelkedése a VI alatt következett be, és ugyanebben az időszakban a szójaolaj áremelkedése (amely az érintett ország gyártói által használt fő nyersanyag), jelentősebb volt, mint a repceolajé. Ezek az egyesült államokbeli áremelkedések azonban nem tükröződtek a közösségi piacra behozott támogatott behozatal áraiban, amelyek jelentősen alákínáltak a közösségi gazdasági ágazat árainak.

(151) A fentiek alapján e felek állítását el kellett utasítani.

(152) A megnövekedett nyersanyagigényre és az emelkedő árakra vonatkozó további észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (231)–(238) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6.2.6. *Az ásványi eredetű dízel üzemanyag árának alakulása*

(153) Az egyik érdekelt fél megismételte az állítását (lásd az ideiglenes rendelet (236) preambulumbekezdését), és újabb érveket hozott fel amellett, hogy az ásványi eredetű dízel üzemanyag árai olyan felső határt képeznek, amely fölé a biodízelgyártók nem lennének képesek az áraikat emelni, összhangban a nyersanyagárak emelkedésével.

(154) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy valamennyi közösségi gyártó olyan piacokra szállított, ahol kötelező keverési célszámok vannak érvényben. Ezen túlmenően a legtöbb tagállamban a biodízel adómentességet kapott, ami azt jelenti, hogy az ára összevethető az ásványi eredetű dízel üzemanyag árával, egy olyan tényezővel megnövelve, ami figyelembe veszi, hogy az utóbbi után energiaadót kell fizetni. Ez azt jelenti, hogy míg elfogadható bizonyos összefüggés az olajárakkal, a vizsgálat megállapította, hogy a fenti okok miatt a biodízel valójában magasabb áron is forgalmazható, mint az ásványi eredetű dízel üzemanyag. Ez a fél nem nyújtott be továbbá semmiféle meggyőző bizonyítékot arra nézve, hogy az ásványi eredetű dízel üzemanyag árai, amelyek a VI második felében nagyon magas szinten voltak, árnyomást gyakoroltak a közösségi gyártók biodízel áraira a VI alatt.

(155) Az ásványi eredetű dízel üzemanyag árának alakulásával kapcsolatos további észrevételek hiányában megállapítást nyert, hogy ez a tényező nem okozott kárt a közösségi gazdasági ágazatnak.

6.2.7. *A biodízelüzemek Közösségen belüli elhelyezkedésének jelentősége*

(156) A biodízelüzemek közösségbeli elhelyezkedésére vonatkozó további észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (239)–(241) preambulumbekezdése megerősítést nyert.

6.2.8. *Az egyesült államokbeli exportőrökkel kapcsolatban álló gyártók*

(157) Az egyesült államokbeli exportőrökkel kapcsolatban álló gyártók által az Egyesült Államokból behozott import hatására vonatkozó további észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (242) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6.2.9. *Az ok-okozati összefüggésekre vonatkozó következtetések*

(158) A fentiek fényében és további vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (243)–(245) preambulumbekezdéseinek megállapításait megerősítik.

7. **KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

7.1. **A közösségi gazdasági ágazat**

(159) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően a közösségi gazdasági ágazat gyártói támogatták a Bizottság megállapításait, és megerősítették, hogy az intézkedések az érdekeiket szolgálnák.

(160) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy az intézkedések nem szolgálják a közösségi gazdasági ágazat érdekeit, mivel az intézkedések a kereskedelmi forgalom irányának megváltozását, vagyis azt eredményeznék, hogy a hangsúly az intézkedések hatálya alatt nem álló országokból érkező behozatal felé toldódna el, mert i. a közösségi piaci szereplők továbbra is igényelnék az olcsóbb, szójaolaj- és pálmaolaj-alapú biodízelt annak érdekében, hogy azt kiegészítsék a drágább repceolaj-alapú biodízellel, amelyet a közösségi gazdasági ágazat állít elő, és mert ii. a repceolaj-alapú biodízel nem lenne elegendő az igények kielégítésére.

(161) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy jóllehet a közösségi gazdasági ágazat gyártói által használt fő nyersanyag a repce, ugyanezek a gyártók nem kizárólag erre a nyersanyagra alapozták biodízelgyártásukat, hanem más nyersanyagot, például szójaolajat vagy pálmaolajat is felhasználtak. Figyelembe véve azonban azt a tényt, hogy az egyéb nyersanyagok ára gyakran magasabb volt, mint az ilyen nyersanyagokon alapuló támogatott biodízelbehozatalé, a közösségi gazdasági ágazat gyártóinak nem volt lehetőségük arra, hogy nagyobb tételben szójaolajat vagy pálmaolajat használjanak. Így az várható, hogy az intézkedések elrendelése e tekintetben visszaállítaná a rendes piaci viszonyokat, és lehetővé tenné, hogy a közösségi gazdasági ágazat gyártói hatékonyabban hozzáigazíthassák termelésüket a közösségi piacon keresett különféle biodízeltípusokhoz. Ezen az alapon az állítást elutasították.

(162) A közösségi gazdasági ágazat érdekeire vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (247)–(249) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.2. **Független importőrök/forgalmazók a Közösségben**

(163) Az importőrök részéről az ideiglenes intézkedések elrendelését követő reakciók hiányában megállapítható, hogy az intézkedések a legnagyobb valószínűséggel nem lesznek lényeges hatással az importőrökre/kereskedőkre.

7.3. **Közösségi felhasználók**

(164) A felhasználók részéről az ideiglenes intézkedések elrendelését követő reakciók hiányában megállapítható, hogy a kiegyenlítő vámok nagy valószínűséggel nem lesznek lényeges hatással a felhasználókra.

7.4. **Közösségi nyersanyagszállítók**

(165) A beszállítók részéről az ideiglenes intézkedések elrendelését követő reakciók hiányában az ideiglenes rendelet (256)–(258) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.5. **Egyéb érdekek**

(166) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik érdekelt fél azt állította, hogy azok a gépkocsigyártók, amelyek befektetéseket eszközöltek a biodízel-használatra alkalmas járművek gyártásába, esetleg nem lesznek képesek befektetéseik eredményét az ilyen gépkocsik értékesítése által megvalósítani, amennyiben a Közösségben a biodízelárak az intézkedések következtében olyan szintre emelkednek, amely már nem versenyképes az ásványi eredetű dízel üzemanyagok árával.

(167) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az e fél által feltételezett lehetőség az intézkedések hiányában is bekövetkezhetett volna abban az esetben, ha az ásványi eredetű dízel üzemanyagok ára (ami a nyersolajáraktól függ) olyan szintre csökken, ami versenyképesebbé teszi azokat a biodízellel szemben. Így ésszerűtlennek tűnik arra utalni, hogy az autóipar anélkül tett befektetéseket, hogy e paramétert figyelembe vette volna. Ezért ezt az állítást elutasították.

(168) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az EU mezőgazdasági termelőinek egy szövetsége kifejezte támogatását és jelezte, hogy az Egyesült Államokból származó biodízelimport az EU olajosmag-termelőit körülbelül 6 millió tonna olajos mag piacra bocsátásától fosztotta meg, ami körülbelül 11 %-a volt az EU olajosmag-termelésének 2007-ben és 2008-ban, és a nem élelmiszer céljára használt repcemag potenciális értékében tonnánként 90 eurós csökkenést okozott. Ezeket a későn tett észrevételeket azonban nem lehet ellenőrizni.

7.6. **A versenyt és a kereskedelmet torzító hatások**

(169) Az egyik érdekelt fél megismételte arra vonatkozó észrevételeit, hogy a kiegyenlítő intézkedések nem állnak összhangban az Európai Uniónak a bioüzemanyagok népszerűsítésére vonatkozó politikájával. Hozzátette továbbá, hogy az Európai Unió a biodízel piacának fejlesztése során nem függhet kizárólag a Közösségben gyártott repcealapú biodízeltől.

(170) Ezzel az észrevétellel már az ideiglenes rendelet 7.6 szakasza is foglalkozott, azonban az említett fél által a repcealapú biodízellel kapcsolatban felvetett probléma tekintetében utalni kell a fenti (161) preambulumbekezdésre is.

(171) A versenyt és a kereskedelmet torzító hatásokra vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (259)–(261) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.7. **A közösségi érdekkel kapcsolatos következtetés**

(172) A fent említettek alapján azt a következtetést vonták le, hogy a jelenlegi esetben nincs olyan kényszerítő ok, amely kiegyenlítő intézkedések elrendelése ellen szólna.

8. **VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK**

8.1. **Az okozott kár megszüntetéséhez szükséges különbözet**

(173) Az egyik vállalat azt állította – azzal kapcsolatban, hogy kárkülönbözetét a mintába felvett vállalatok körében meghatározott legmagasabb kárkülönbözeti szinten állapították meg (lásd az ideiglenes rendelet (268)–(270) preambulumbekezdéseit) –, hogy felajánlotta rendelkezésre bocsátani azokat az információkat, amelyek saját különbözetének kiszámításához szükségesek lettek volna. A vállalat ezen túlmenően kész volt engedélyezni a vállalat fióktelepén tett látogatást. A vállalat jelezte, hogy ezt a meghívást még mindig fenntartja.

(174) Miután az eljárás megindítását követően megérkezett e vállalat válasza a kérdőívre, megállapították, hogy voltak bizonyos hiányosságok a Közösségbe irányuló exporteladásaira, illetve a hozzá kapcsolódó közösségi importőr általi viszonteladásokra vonatkozó információk tekintetében. A vállalatot felkérték arra, hogy egy adott határidőn belül bocsássa rendelkezésre a kért információkat, de a vállalat nem válaszolt a kérésre. Ezt követően tájékoztatták – amint az az ideiglenes rendelet (268) preambulumbekezdésében is szerepel –, hogy amennyiben a kért információkat nem szolgáltatja, akkor az alaprendelt 28. cikke szerint a kérdőívben megadott hiányos információkat nem fogják figyelembe venni. A vállalatot tájékoztatták a részleges együttműködés következményeiről, és lehetőséget biztosítottak számára, hogy ezzel kapcsolatban észrevételeket tegyen. A vállalat csaknem két héttel az előírt határidő után válaszolt, azt állítva többek között, hogy *„a kért tájékoztatást sürgősséggel fogja megadni”*. A kért tájékoztatást azonban a vállalat nem küldte el.

(175) A fentiek fényében megerősítették azt, hogy e vállalat tekintetében a kár kiküszöbölésének szintjét a mintába felvett vállalatok körében meghatározott legmagasabb kárkülönbözeti szinten kell megállapítani.

(176) Számos érdekelt fél és az Egyesült Államok kormánya kifogásolta azt az ideiglenes döntést, hogy a 15 %-os nyereség az a haszonkulcs, amely a szokásos versenykörülmények között egy ilyen típusú ágazatban ésszerűen elérhető.

(177) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a kárkiküszöbölési szint meghatározásához használt közösségi gazdasági ágazati haszonkulcsot a közösségi gazdasági ágazatnak a VI-ban elért nyeresége szintjén kellene megállapítani, ami 5,7 %, mivel ez a haszonkulcs felel meg az olyan áruk tekintetében elért nyereségek szintjének, mint a biodízel. Ezen állítás alátámasztására hivatkozott az etanol és a növényi olajok egyesült államokbeli gyártói által, valamint a kőolaj-finomítók által elért nyereségre.

(178) Meg kell jegyezni, hogy a kár megszüntetéséhez szükséges szintnek azon a nyereségen kell alapulnia, melyet a gazdasági ágazat ésszerűen elérhetőnek tartana a támogatott behozatal hiányában a hasonló termék értékesítése után a Közösség piacán. Egy adott vizsgálatban a figyelembe vett időszak elején elért nyereség ésszerűen tekinthető a támogatott import hiányában elérhető nyereségnek. Valójában ebben az egyedi esetben a figyelembe vett időszak korai éveiben (2004-től 2006-ig) az Egyesült Államokból származó behozatal soha nem lépte túl az 1 %-os piaci részesedést, így ésszerűen megállapítható az, hogy ezt az időszakot a támogatott import hiánya jellemezte. Így az ebben az időszakban a közösségi gazdasági ágazat által elért átlagos nyereség ésszerű alapnak tekinthető a kármegszüntetési szint meghatározására, figyelembe véve azt is, hogy ebben az újonnan létesült gazdasági ágazatban biztosítani kell a termeléshez szükséges beruházásokat. Ezen túlmenően, az érdekelt fél által megfogalmazott állítással kapcsolatban a vizsgálat kimutatta, hogy a legjelentősebb egyesült államokbeli exportáló gyártóknak a belföldi biodízel-műveleteik során elért nyeresége jóval meghaladta a kármegszüntetési szint meghatározására használt nyereséget. Ezen az alapon a fenti állítást vissza kellett utasítani.

(179) Egyes vállalatoknak az értékvámok rögzített összegű vámokra történő átváltására (lásd az alábbi (193) preambulumbekezdést) vonatkozó állításai rámutattak arra, hogy az érték szerinti alulértékesítési összeget az összes alulértékesítés és a kiigazított CIF ár arányában határozták meg, míg ehelyett a ki nem igazított CIF árat kellett volna használni (lásd a (109) preambulumbekezdésben említett kiigazítást), ahogyan ez az érték szerinti dömpingvám kiszámítása esetében is történt. Így az összes érték szerinti kármegszüntetési szintet újraszámolták a mintába felvett valamennyi egyesült államokbeli cég esetében.

(180) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követő egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (266) és (267) preambulumbekezdéseiben említettekkel megegyező módszert alkalmaztak a kárt nem okozó árak megállapítására. A kármegszüntetési szintet az összes ki nem igazított CIF behozatali érték százalékaként számították ki.

8.2. **A vámok formája és szintje**

(181) Az előbbiek fényében és összhangban az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével olyan szintű végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni, amely elegendő a támogatott behozatal által okozott kár megszüntetéséhez anélkül, hogy túllépné a megállapított támogatási különbözetet.

(182) Figyelembe véve az egyes érdekelt felektől az ideiglenes tájékoztatást követően érkezett észrevételeket és az e rendeletben meghatározott felülvizsgálatokat, egyes különbözeteket módosítottak.

(183) A fentiek alapján a kiegyenlítő vámtételek megállapítása a kármegszüntetési különbözetek és a támogatási különbözetek összehasonlításával történt. Ennek megfelelően a javasolt kiegyenlítő vámok a következők:

Vállalat	Kárkülönbözet	Támogatási különbözet	Kiegyenlítő vámtétel
Archer Daniels Midland Company	54,5 %	35,1 %	35,1 %
Cargill Inc.	64,4 %	34,5 %	34,5 %
Green Earth Fuels of Houston LLC	51,3 %	39,0 %	39,0 %
Imperium Renewables Inc.	41,6 %	29,1 %	29,1 %
Peter Cremer North America LP	77,2 %	41,0 %	41,0 %
Vinmar Overseas Limited	76,4 %	41,1 %	41,1 %
World Energy Alternatives LLC	46,1 %	37,6 %	37,6 %
Együttműködő, a mintába fel nem vett cégek	56,2 %	36,0 %	36,0 %

(184) Figyelembe véve a tényt, hogy a kiegyenlítő vám azokra a keverékekre fog vonatkozni, amelyek tömegszázalékban 20 %-nál több biodízelt tartalmaznak biodízel-tartalmukkal arányosan, az intézkedéseknek a tagállamok vámhatóságai általi hatékony végrehajtása érdekében indokolható az, hogy a vámokat a biodízel-tartalom alapján rögzített összegként határozzák meg.

(185) Egyes felek kifogásolták az érték szerinti vámtételek rögzített összegű vámra történő átváltása során alkalmazott módszert. Állításuk szerint az érték szerinti vámtételek rögzített összegű vámra történő átváltása során alkalmazott CIF értékeknek a tényleges CIF értékekkel kellett volna megegyezniük, nem pedig azokkal, amelyeket az ideiglenes rendelet (185) és (186) preambulumbekezdéseiben meghatározott nyersanyag-különbözetek figyelembe vételével kiigazítottak.

(186) Az állítás vizsgálata során megállapítást nyert, hogy valóban a kiigazított CIF értékeket használták az érték szerinti vámtételek rögzített összegű vámra történő átváltása során. Azt is megállapították azonban, hogy ugyanezeket az értékeket használták az alulértékesítési összeg mint értékvám kifejezésének alapjaként is. Így először azt kellett kijavítani, hogy az alulértékesítési összeg az összes tényleges CIF behozatali érték százalékaként legyen kifejezve. Ezen az alapon a kárkülönbözeteket megfelelően felülvizsgálták. A rögzített összegű vámtételek ezt követő kiszámítása során azonban nem mutatkozott különbség az ideiglenes rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében feltüntetett vámtételekhez képest, mivel a magasabb értékvámot pontosan ellentételezte a CIF árak csökkenése (a kiigazítottról a ténylegesre), amelyeket az értékvám rögzített összegű vámra történő átváltásának kifejezése során használtak.

(187) Az egyes vállalatokra vonatkozó, e rendelet szerinti kiegyenlítő vámokat e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért ezek az adott vállalatoknak az említett vizsgálat során megállapított helyzetét tükrözik. Ezek a vámtételek (ellentétben az országos szintű, „minden más vállalat” esetében alkalmazott vámmal) így kizárólag az érintett országból származó, valamint az említett vállalatok és ily módon konkrét jogi személyek által gyártott termékek behozatalára alkalmazhatók. Az ennek a rendeletnek a rendelkező részében nevük és címük meghatározásával külön nem említett vállalatok – ideértve a kifejezetten említett vállalatokkal kapcsolatban álló szervezeteket – által előállított, behozott termékek nem részesülhetnek ezekben a vámtételekben, azokra a „minden más vállalat” esetében alkalmazandó vámtétel vonatkozik.

(188) A valamely vállalatra kivetett egyedi kiegyenlítő vám alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például az érintett vállalat nevének megváltozását, illetve új termelő- vagy értékesítő egységek létrehozását követően) haladéktalanul be kell nyújtani a Bizottsághoz [1], a kérelemnek pedig tartalmaznia kell az összes szükséges információt, különösen a vállalat termelési, belföldi és exportértékesítési tevékenységeinek az említett névváltozás vagy az új termelő- vagy értékesítő egységek létrehozása miatt bekövetkezett módosításával kapcsolatos adatokat. Indokolt esetben ennek megfelelően módosítják a rendeletet az egyedi vámtételekben részesülő társaságok listájának módosításával.

(189) Minden felet tájékoztattak azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság végleges kiegyenlítő vám kivetését szándékozta ajánlani. Biztosítottak részükre egy bizonyos időszakot is, amelyen belül a fenti információk nyilvánosságra hozatala után előterjeszthették ellenvetéseiket. A felek észrevételeit megfelelően megvizsgálták, és adott esetben a megállapításokat ennek megfelelően módosították.

8.3. **Kötelezettségvállalások**

(190) Bizonyos egyesült államokbeli együttműködő exportáló gyártók az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban az árra vonatkozóan kötelezettségvállalásokat ajánlottak fel. Meg kell jegyezni, hogy a termék esetében – figyelembe véve a nyersanyag árában mutatkozó számottevő különbségeket – nem lehetséges rögzített árra vonatkozó kötelezettségvállalást tenni. A vállalatok ezzel összefüggésben javasolták a minimális importáraknak a repceolajár változásainak függvényében történő, rendszeres indexálását. Emellett három terméktípus tekintetében minimális importárat ajánlottak fel a VI alatt megállapított, az alapanyagokkal összefüggő együttes tényezők alapján a behozott termékskála (szójaolajból, pálmaolajból és repceolajból előállított biodízel) figyelembe vétele érdekében.

(191) Az együttműködő exportáló gyártók ajánlatával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az indexált minimális importár megállapításához használt alap átlagosan 7–8 %-kal alacsonyabb volt, mint a VI alatt megállapított, kárt nem okozó ár. Ráadásul a javasolt együtthatók, amelyek az említett típusok kiigazított minimális importárainak megállapítására irányultak, nem voltak megfelelők, mivel a VI-hoz kapcsolódtak. Figyelembe véve azt, hogy ezek az együtthatók, amelyek az alapanyagok közötti árkülönbségtől függnek, folyamatosan változnak, ezek az együtthatók a VI alatt megfigyelt helyzethez viszonyítva jelentősen változhattak. Ezért a szójaolajból vagy pálmaolajból előállított biodízel minimális importárainak a repceolaj áringadozásai alapján történő, javasolt indexálását nem tekintették megfelelőnek, mivel olyan nyersanyagok árának változásán alapulna, amelyek különböznek az érintett exportált termék előállításához használt nyersanyagoktól.

(192) A fentiek alapján és a kötelezettségvállalások elfogadására vonatkozó, további vállalatspecifikus gyakorlati szempontok említése nélkül úgy ítélték meg, hogy a kötelezettségvállalásokat el kell utasítani, mivel a minimális importárak meghatározására javasolt módszer nem volt megfelelő, a felajánlott minimális importárak szintje pedig nem szüntette volna meg a kárt okozó támogatást.

8.4. **Az ideiglenes vám végleges beszedése és különleges nyomon követés**

(193) A végleges megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően a panaszos különleges intézkedések elrendelését kérte az intézkedések esetleges kijátszásának megakadályozása érdekében, tekintettel arra a tényre, hogy az érintett piac globális árupiac, a termék pedig számos értékesítési csatornán keresztül forgalmazott, helyettesíthető termék.

[1] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, 1049 Brussels, Belgium

(194) A fentieket figyelembe véve megfelelőnek tekinthető a – bármely eredetű – biodízel behozatalának szoros nyomon követése, szükség esetén megfelelő és gyors intézkedések elősegítése érdekében.

(195) A megállapított támogatási különbözetek nagyságrendjét és a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét tekintve szükségesnek ítélik, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámok által biztosított összegeket a véglegesen kivetett vámtételek összegének mértékében véglegesen beszedjék. Amennyiben a végleges vámok alacsonyabbak, mint az ideiglenes vámok, a kiegyenlítő vámok végleges vámtételét meghaladó ideiglenesen biztosított összegeket el kell engedni. Amennyiben a végleges vámok magasabbak, mint az ideiglenes vámok, csak az ideiglenes vámok szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. Végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni az Amerikai Egyesült Államokból származó, tiszta formában előforduló, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolaj vagy a 20 tömegszázaléknál több, szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észtert és/vagy paraffingázolajat tartalmazó keverék (közismert nevén „biodízel") behozatalára, amely jelenleg a következő KN-kódok alá van besorolva: ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 87).

2. Az (1) bekezdésben leírt és az alább felsorolt vállalatok által előállított termékekre alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtétel a következőképpen alakul:

Vállalat	Kiegyenlítő vámtétel, tonnánkénti nettó EUR	Kiegészítő TARIC-kód
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc., Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives LLC, Boston	211,2	A939
A mellékletben felsorolt vállalatok	219,4	Lásd a mellékletet
Minden egyéb vállalat	237,0	A999

Keverékek esetében a kiegyenlítő vámot a keverék szintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem foszszilis eredetű, zsírsav-monoalkil-észter és/vagy paraffingázolaj tartalmával (biodízel-tartalom) súlyarányosan kell alkalmazni.

3. Eltérő rendelkezés hiányában a hatályban lévő vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 194/2009/EK bizottsági rendelet értelmében a következő KN-kódok alá tartozó és az Amerikai Egyesült Államokból származó biodízel-behozatal után ideiglenes kiegyenlítő vám által biztosított összegeket véglegesen be kell szedni: ex 1516 20 98 (TARIC-kód: 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (TARIC-kód: 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (TARIC-kód: 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (TARIC-kód: 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (TARIC-kód: 3824 90 97 87). A kiegyenlítő vámok végleges mértékén felül biztosított összegeket el kell engedni. Amennyiben a végleges vámok magasabbak, mint az ideiglenes vámok, csak az ideiglenes vámok szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. július 7-én.

a Tanács részéről
az elnök
A. BORG

MELLÉKLET

A mintába fel nem vett együttműködő egyesült államokbeli exportáló gyártók

Vállalat neve	Város	Kiegészítő TARIC-kód
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A941
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940

Vállalat neve	Város	Kiegészítő TARIC-kód
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A941
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940

Vállalat neve	Város	Kiegészítő TARIC-kód
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941